

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 133 / fascicle 1

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 24 de novembre del 1998.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4679/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millorar la senyalització del semàfor del km. 1 de la carretera 803. 5610
 - 2) RGE núm. 4928/98, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a consorci per a la restauració de pedreres. (Ajornada) 5611
 - 3) RGE núm. 4929/98, de l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a emissari d'aigües residuals en es Codolar. (Ajornada) 5611
-
-

- 4) RGE núm. 4921/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a torneig de tennis Mallorca Open. 5611
- 5) RGE núm. 4917/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Sansó i Servera, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a camps de golf. 5613
- 6) RGE núm. 4892/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a augment de plantilla l'any 1999 als Serveis Ferroviaris de Mallorca. 5614
- 7) RGE núm. 4922/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a despeses de manteniment de les federacions esportives balears. 5615
- 8) RGE núm. 4923/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres per a la Universiada 99. 5616
- 9) RGE núm. 4924/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pista d'atletisme de son Moix. 5617
- 10) RGE núm. 4904/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a desclassificació de Cala Brafí. (Ajornada) 5618
- 11) RGE núm. 4893/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a prevenció de riscos laborals a son Rul•lan. 5618
- 12) RGE núm. 4925/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a subvenció d'una cursa de cavalls abans de les eleccions. 5619
- 13) RGE núm. 4926/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pagament a la Federació Balear de Judo. 5620
- II.- Debat de totalitat dels pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per al 1999, amb les esmenes a la totalitat i fixació de les quantitats globals.** 5621
- III.- Debat de l'esmena a la totalitat RGE núm. 4888/98, presentada al Projecte de llei RGE núm. 4581/98, de mesures tributàries i administratives. (Retirada)**

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats, vagin ocupant per favor els seus escons. Començam aquest plenari. El primer punt de l'ordre del dia fa referència a preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 4679/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millorar la senyalització del semàfor del km. 1 de la carretera 803.

La primera la formula el diputat Sr. Joan Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millorar la senyalització del semàfor del km. 1 de la carretera 803. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. A l'altura del quilòmetre 1 de la carretera que va des d'Eivissa ciutat a Sant Josep, a la zona coneguda per Can Bellotera, la Conselleria de Foment hi va instal•lar un semàfor i un pas de vianants, que evidentment no seré jo qui digui si era necessari o no, però el cas és, així com el motiu d'aquesta pregunta, que aquest indret des de la col•locació d'aquest semàfor s'ha convertit en un lloc molt perillós, tant per als vianants com per als vehicles, i fins i tot, segons les informacions que tenim, són constants els accidents que allí es produeixen.

Aquest semàfor, tal com supòs que coneix el Sr. Conseller, està situat a una via ràpida, a un indret sense massa població, i fruit d'això els vehicles circulen amb bastant velocitat, i en estar senyalat només amb senyals verticals, i alguna d'elles no massa visible per culpa d'altres senyalitzacions allí existents, sobretot les persones que no coneixen la zona, es troben amb el semàfor damunt ells.

Per tot això, i per evitar que es produeixin més accidents en aquest indret és pel que li demanam si la Conselleria té previst dotar amb millor senyalització la presència d'aquest semàfor i el pas de vianants. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Foment, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Gràcies, Sr. President. Efectivament en aquest lloc que diu vostè hi ha un semàfor, que funciona mitjançant polsador, i que permet el pas de vianants, la qual cosa jo crec que ha evitat en part una situació difícil. I efectivament jo vaig anar a veure aquest punt concret, vaig veure que era un punt complicat, que s'ha incrementat molt la circulació i la població d'aquesta zona, i vaig demanar que es fes un projecte, perquè crec que la solució és fer una rotonda en aquell punt concret. El projecte està pràcticament redactat, i entrarà dins les pròximes adjudicacions, perquè crec que és una obra important a fer, i que dona més garanties de seguretat viària que la que hi ha en aquests moments.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, estic content que s'hagi interessat pel tema, hagi anat a veure aquest indret. Això deu ser perquè evidentment tenia les notícies que allí es produïen accidents, i era conflictiva aqueixa zona. I com veu, aquesta més que una pregunta era un prec, perquè el Sr. Conseller prengué consciència d'aquest problema, i que se solucionàs tan aviat com fos possible, i evitar en el possible que es continuïn produint accidents en aquella zona. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Una vegada pres consciència, efectivament li he dit que és un lloc complicat, i que crec que necessita millorar encara més del que està ara. Crec que el semàfor serveix per bastant, però no és total, i per consegüent farem aquesta rotonda, que crec que és la millor solució que hi ha.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 4928/98, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a consorci per a la restauració de pedreres.

I.3) Pregunta RGE núm. 4929/98, de l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a emissari d'aigües residuals en es Codolar.

La següent pregunta, la 4928, i la 4929, han estat ajornades a petició del Govern per absència del Conseller de Medi Ambient.

I.4) Pregunta RGE núm. 4921/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a torneig de tennis Mallorca Open.

Passam a la pregunta 4921, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a torneig de tennis Mallorca Open. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. En fecha reciente se ha disputado en Mallorca un torneo de tenis, el llamado Open Mallorca, que según noticias aparecidas en la prensa tuvo una ayuda del Govern, una ayudita, de 75 millones de pesetas, o la que fuera en realidad.

Según las noticias que han llegado a este diputado, la entrega de esta cantidad era una donación a fondo perdido a una empresa con ánimo de lucro. El Govern se hacía socio en las pérdidas, renunciando a las ganancias. He preguntado por escrito, de forma detallada y extensa, incluso con anterioridad a la celebración de este campeonato, y no se ha contestado a la pregunta en el plazo legal que se tenía para ello. Por esto me veo obligado a preguntarlo de forma oral. ¿Con qué entidad acordó el Govern balear la entrega de esos 75 millones, o la cantidad que fuera en realidad, para el torneo Mallorca Open?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sr. President, aquesta pregunta la contesta el conseller de Turisme. Sé que està dins la casa. Demanaria que passassin les darreres del plenari del dia d'avui; i que continuàssim amb la pregunta adreçada a Foment, la 4829.

EL SR. PRESIDENT:

Jo ho lament molt, però demanaria per favor que si vostè té manera de dir als membres del Govern que es troben aquí, i per tant no es troben absents, que en el torn de preguntes estiguin a disposició del Parlament, perquè açò és una modificació de l'ordre del dia, ajornar una pregunta com a darrer punt. No ho puc fer, i per tant jo lament molt que aquesta pregunta no sigui resposta avui si el conseller es troba...

Sr. Conseller, s'ha fet la pregunta. De totes maneres constarà aquesta petita queixa, o queixa formal. S'ha fet la pregunta sobre el torneig de tennis de Mallorca, que concretament diu: "Amb quina entitat s'acorda el lliurament de 75 milions de pessetes, o la que fou en realitat, per a la realització del torneig de tennis Mallorca Open?". Té vostè la paraula per contestar, i després el diputat tornarà a intervenir.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Ruego me disculpe, tanto el presidente como el diputado que hace la pregunta, Sr. Diéguez, y como el resto de los diputados. Lo siento, pero creí que llegaba con suficiente tiempo.

La pregunta se contesta con mucha facilidad: La empresa concreta es Mallorca Open S.A., y efectivamente de un presupuesto total, el acuerdo que había con Ibatut era que de un presupuesto total de 3.461.000 marcos alemanes, unos 294 millones de pesetas, se pagaría hasta un 30% como máximo, con un límite de 75 millones, y efectivamente fueron pagados esos 75 millones en 3 liquidaciones, con un gasto justificado total de 341.261.409 pesetas, es decir más de lo que se había puesto en el convenio inicial. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Como veo, el conseller de Turismo deportivo ha invertido la tendencia de Baleares, Hasta ahora aquí comprábamos, perdón, los alemanes compraban tierras, y había una gran polémica al respecto. Ahora parece ser que nosotros regalamos millones a los alemanes para que hagan sus eventos deportivos. Consideramos que no es una política muy correcta cuando existen tantas penurias y tantos problemas en el mundo deportivo por lo que afecta a Baleares, y por lo que afecta al presupuesto que tiene la Dirección General de Deportes para atender las necesidades de los deportistas de nuestras islas, y el hecho de que ustedes regalen a fondo perdido, y sin ninguna posibilidad de participación en ganancias 75 millones a una empresa de estas características, que vendía palcos por la módica cantidad de 2 millones de pesetas, etcétera, etcétera, y más detalles en que no hace falta insistir, pues son de todo el mundo conocidos, todo ello con el único fin de conseguir que el Sr. Presidente de la Comunidad Autónoma fuera retratado en compañía de determinados deportistas de élite, creemos que es excesivo, una foto excesivamente cara. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Turisme, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, si usted siguiera mínimamente la política turística, cosa que desgraciadamente no hace ni usted ni la mayor parte de diputados de esta cámara, con ser una política extraordinariamente importante desde el punto de vista económico de esta comunidad, sabría que pagamos efectivamente numerosos eventos deportivos y culturales, y que nuestra misión con eso es conseguir una promoción de las Islas. Esa promoción de las Islas con este torneo se ha conseguido sobradamente. Si tuviéramos que pagar mínimamente los sitios y los anuncios, y la promoción y la propaganda que ha supuesto esto para las Islas, nos costaría probablemente cien veces más. He dicho cien, no diez, cien. Lamentablemente no han podido darme todavía la valoración de lo que supondría esto en publicidad. Mire, por tener una idea le enseño: Este tomo es sólo lo que ha salido en la prensa española de este torneo. Por darle información, hubo un total de 304 acreditaciones internacionales y nacionales de periodistas; han participado periodistas de España, Alemania, Francia, Italia, Reino Unido, Luxemburgo, Austria, Japón, Escandinavia, agencias internacionales generales, y la agencia Efe para toda Sudamérica. Se ha distribuido por cinco cadenas de televisión, y por tres, cuatro, cinco y seis cadenas de radio, independientemente de las locales.

Hay cosas verdaderamente chocantes, pero maravillosas, como esta foto, por ejemplo, fantástica, del coso, que ha dado prácticamente la vuelta a Europa; es de una revista alemana, lógicamente de tenis. Tengo aquí otras informaciones de Eurosport, que no quiero ahora abrumarles con datos, pero realmente ha sido extraordinariamente rentable; y ya le puedo adelantar que con todo gusto volveremos a pagar cantidades similares si efectivamente vuelve a reiterarse un torneo de esta difusión y de estas características. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 4917/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Sansó i Servera, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a camps de golf.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Antoni Sansó, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a camps de golf. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. Com sol ser habitual, quan s'assisteix a fires turístiques se solen fer declaracions expressant la política del Govern de les Illes Balears. En aquest cas, hem seguit les declaracions que es varen fer a la darrera fira que es va fer a Londres, i hem pogut comprovar com el Govern pareixia que potenciava a través de la Conselleria de Turisme la idea de camps de golf. En aquest sentit, i degut que també han sortit declaracions contradictòries davant els mitjans de comunicació, per ventura perquè el conseller no s'ha sabut expressar bé, o no s'ha entès, li demanam aquí quants de camps de golf més creu el Govern que necessiten les Illes Balears.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sansó. Per contestar té la paraula el Sr. González Ortea.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, Sr. Sansó, el Gobierno no se ha planteado en ningún momento cuantificar exactamente las necesidades de campos de golf. Sí es cierto que el conseller de Turismo, que le habla, hace ya bastante tiempo -y no con motivo de la feria de World Travel Market, sino en muchas más ocasiones- que ha insistido en que el golf -y ha presentado algún estudio que se hizo al respecto, concretamente en la Conselleria- es un gran deporte desde el punto de vista turístico, porque supone desestacionalización, supone del orden de seis o siete veces el gasto turístico medio. Supone además una mejora en el paisaje sensible, y supone además el aprovechamiento incluso de aguas depuradas. De manera que por todo eso, desde el punto de vista del turismo y de la Conselleria de Turismo, es interesante que haya campos de golf, efectivamente. Mallorca, yo creo que necesita algunos campos de golf más, y desde luego sin ninguna duda los necesitan Ibiza y Menorca, si quieren entrar estas islas en un proceso serio de desestacionalización.

Usted lo conoce muy bien, usted está en la zona de Cala Millor y sabe lo que es aquello desde que hay cuatro campos de golf en toda la zona nordeste de Mallorca, la desestacionalización es un hecho real y manifiesto. Basta pensar que hace unos años por la zona de Cala Millor, concretamente, o de Cala Rajada, o de toda la zona intermedia, prácticamente aquello se convertía durante el invierno en pueblos del oeste, en estos pueblos del oeste que se usaban para filmar películas, es decir pueblos absolutamente vacíos, y que...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Sí, gracias, Sr. Presidente, acabo ahora mismo.

...y desde que se han incorporado los campos de golf, además lógicamente de otras medidas, pero los campos de golf han sido muy importantes en ese sentido, pues aquello ha cambiado como de la noche al día, y hoy podemos disfrutar de una importantísima hostelería de invierno en la zona. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Sansó? Té vostè la paraula.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. La nostra pregunta anava adreçada un poc per aclarir les declaracions del Sr. Conseller que ha fet als diferents mitjans de comunicació. Sr. Conseller, si aquests diputats que segueixen les seves declaracions veuen a un mitjà de comunicació que vostè diu que la xifra òptima són de 20 a 25 camps de golf a Mallorca, i 2 a Menorca i 2 a Eivissa; però a un altre mitjà de comunicació llegeixen, com va manifestar ahir el Sr. González Ortea, les Illes Balears necessiten 30 camps de golf més, i així contínuament li podria donar les declaracions que els mitjans de comunicació han seguit. No sé si és que vostè no s'expressa o els periodistes no saben agafar realment les quantitats o les xifres que vostès donen.

Jo només li vull dir que vostè ha dit que les Illes Balears poden necessitar alguns camps de golf més. Jo avui li diré que aquestes quantitats que s'han manejat, que van de 20 a 25, avui amb els projectes que ja hi ha a damunt la taula, amb els que estan en funcionament i amb els que estan a punt d'aprovar-se o en projecte, ja sumen 33. Aleshores, la nostra pregunta crec que era interessant per saber realment quants pensa que és la xifra que necessiten les Balears en camps de golf. Jo li dic, si no hi hagués aquestes contradiccions, possiblement aquesta pregunta no s'hagués produït.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sansó. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Pues, mire usted, yo concretamente en la World Travel Market, si la pregunta se limita a lo que algún medio de comunicación, efectivamente yo creo que interpretando erróneamente mis palabras, tradujo por 30 campos de golf de más, yo le puedo decir, porque además lo reiteraré después a los medios de comunicación, yo aludí precisamente a un ilustre antecesor mío, el Sr. Cladera, que ya hace años decía en este Parlamento que era una cifra razonable que Mallorca tuviera entre 20 y 25 campos de golf, y que hubiera alguno en Menorca y en Ibiza; y concretamente comenté eso, y dije que yo en su momento, porque lo oía desde un escaño de diputado al Sr. Cladera, ya estaba de acuerdo con él, y que sigo estando de acuerdo. Ésa es la cifra, más o menos razonable, que parece que nos produciría unos efectos beneficiosos. Naturalmente 30 más de los que hay en este momento, y sobre todo si cuenta usted los que hay en proyecto, yo creo que sería una cifra verdaderamente disparatada, casi no cabrían materialmente. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 4892/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a augment de plantilla l'any 1999 als Serveis Ferroviaris de Mallorca.

Passam a la següent pregunta, 4892/98, que formula L'Hble diputada Sra. Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a augment de la plantilla l'any 1999 als Serveis Ferroviaris de Mallorca. Té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. A la compareixença del Sr. Conseller de Foment presentant els pressupostos del 99, va explicar que només hi havia augment del capítol 1 de l'1,8, que corresponia a l'augment salarial fixat pels pressupostos generals de l'Estat per l'any que ve. A la pregunta del diputat d'Esquerra Unida Sr. Grosske, demanant si es preveia un augment de plantilla per l'ampliació de línia Inca-sa Pobra i altres possibles millores del tren, no hi va haver resposta, i per això demanam si està previst aquest augment de plantilla, llevat d'aquella contractació que es va fer el novembre del 97, resultant d'un acord davant el Tribunal d'Arbitratge i Mediació, que varen ser 4 places més, i que es considerava que servien per l'any 98. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per contestar té la paraula el conseller de Foment.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Gràcies, Sr. President. Efectivament a l'acord assolit amb el TAMIB es va arribar a l'acord de contractar 5 noves persones, no 4. El cert és que se n'han contractades 9, és a dir, l'augment s'ha estès a 9 agents nous, per consegüent 4 més de l'acordat. Dins l'estudi de viabilitat econòmica de la reobertura de la línia del tren Inca-sa Pobra -em pareix que me l'han demanat vostès, aquest estudi- es contempla la necessitat de contractar 5 i busques de persones més, amb la qual cosa, amb el que vàrem contractar en el seu moment, ja tenim coberta aquesta possible ampliació. De totes maneres, si fa falta qualche persona una vegada acabada l'ampliació Inca-sa Pobra, així es faria. Però en principi, ja amb la contractació que s'ha fet, no de l'acord arribat amb el TAMIB, que era de 5 persones, sinó que se'n varen contractar 9, pràcticament està cobert ja aquest augment de plantilla per al 99 quan s'obri la línia Inca-sa Pobra.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula la Sra. Diputada? Té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres teníem informació que s'havien contractat 4 persones més, resultant d'acord del TAMIB, 3 respecte de moviment, i 1 de tallers; i 4 persones, pareix que una de vies i obres quedava vacant, i hi havia 4 contractes més, un tipus de contracte laboral a finalització d'obra i per un període d'un any de prova, i contractat sense cap consulta al Comitè d'aquesta empresa pública, i sense formació prèvia d'aquestes persones, que han provocat problemes seriosos, i que es van omplint gràcies a l'ajut dels altres treballadors de l'empresa. Allò que nosaltres demanàvem és que consideràvem que aquestes persones contractades a part de l'acord del TAMIB, aquestes 4 persones més, si estan contractades per un període d'un any a prova, si això significa augment de plantilla per al 99, si no ha de venir recollit a l'augment de plantilla als pressupostos del 99 com a personal fix.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Thomàs. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Sí, Sr. President. Sra. Thomàs, està molt mal informada, en el sentit que no hi havia participació dels treballadors, no és ver. Per consegüent a vostè l'han informada molt malament; i que no hi va haver formació i preparació tampoc no és ver. Per consegüent vostè té la documentació mal feta. Si aquestes persones contractades a un any, -que no ho sé, en aquest moment no li puc dir perquè no ho sé- han de continuar contractades es farà així. Per consegüent avui en dia tenim cobertes perfectament totes les necessitats, fins i tot amb més nombre dels necessaris avui per avui. Per consegüent creim que SFM té coberta perfectament tota la plantilla necessària per donar un bon servei, i la previsió que també tenim, que li he dit que si fa falta alguna persona més, després ja es preveuria en el seu moment oportú.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 4922/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a despeses de manteniment de les federacions esportives balears.

Passam a la següent pregunta, 4922/98, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a despeses de manteniment de les federacions esportives balears. Té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Entre las pocas competencias que mantiene legalmente el Govern balear en materia de deportes están las ayudas a las federaciones deportivas de Baleares para los gastos de su mantenimiento. En el presupuesto de 1998 se está corriendo la voz en los ámbitos deportivos que no hay ninguna partida, o que si hay alguna partida es muy insignificante, para el mantenimiento de estas federaciones. Por eso, transmitiendo esa inquietud al Sr. Conseller, le quisiera preguntar qué cantidad de dinero está prevista para el mantenimiento de la federaciones deportivas, no como subvenciones por un u otro concepto, para un campeonato, para una (...), etcétera, sino para los gastos de mantenimiento de estas federaciones deportivas. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Té la paraula l'Hble. Conseller de Cultura i Esports.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diéguez, nosaltres a principi d'aquest exercici ens vàrem reunir amb les federacions i vàrem acordar amb ells canviar l'antic sistema d'ajudes a despeses de manteniment a les federacions per un sistema que entrassin progressivament les federacions dins el Pla d'informatització de les federacions, que pensàvem elles i nosaltres que era una aposta important per l'esport balear. Aquest Pla d'informatització per una part contemplava la necessitat de dotació d'infraestructura, d'equipament informàtic a les federacions, i per una altra és que la Conselleria es fes càrrec de les despeses de manteniment d'aquests equips, especialment de les despeses de manteniment de les línies RDSI i de la connexió a Internet.

Fins a aquest moment hem aprovat convenis amb diferents federacions per un valor d'un poc més de 2 milions de pessetes, i esperam en el que queda d'any dins aquest Pla d'informatització poder augmentar en gairebé un 200% aquesta quantia quant a convenis concrets per al Pla d'informatització, que és el que vàrem acordar per enguany i per als propers anys amb les federacions que faríem com a contribució de la Conselleria al manteniment de les federacions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Diéguez. Té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Efectivamente se confirman los peores augurios: ni una sola peseta. Ese acuerdo a que se refiere no es tal acuerdo, es simplemente la comunicación que les dio el Govern balear diciéndoles "os pondremos un ordenador para que podáis recibir nuestros comunicados de prensa, desmentidos y otras cosas" -que para eso sí que invierten- pero para mantenimiento de las federaciones deportivas, ni una sola peseta. Y no hay ningún acuerdo, hay una imposición. Aquí se ve cuál es la política del Govern balear, 75 millones de pesetas para los alemanes, y el año que viene más, nos anuncian. Si se enterara el conseller que ese campeonato iban ofreciéndolo como penitentes por instituciones de forma gratuita, qué diría de su aportación de 75 millones, y el año que viene más, como ya se va anunciando.

En fin, para una sociedad anónima alemana 75 millones de pesetas, y el año que viene más; y para todas las federaciones deportivas de Baleares, 2 millones de pesetas en ordenadores para que reciban los comunicados de prensa del Govern balear. Ésa es la política deportiva del Govern balear. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Vol fer ús de la paraula el Sr. Conseller? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Jo comprenc, perquè fa molt de temps que el conec, que vostè sigui absolutament incapaç de comprendre com és d'important per a la promoció turística, i per tant per la promoció econòmica de la nostra comunitat autònoma el programa de grans esdeveniments esportius que normalment financia, o en part financia la Conselleria de Turisme. En qualsevol cas, jo crec que si fins a aquest moment no ho ha comprès, ja no ho comprendrà mai; i en qualsevol cas també li dic que nosaltres de cap manera -tal vegada és la seva forma d'actuar- no hem imposat res a les federacions. Les federacions necessitaven aquesta informatització, i nosaltres la durem endavant, de cap manera amb imposicions, que tal vegada és el que vostè fa; nosaltres, mai.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 4923/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres per a la Universiada 99.

Passam a la següent pregunta, 4923/98, que formula l'Hble. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres per a la Universiada 99. Té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Entre las obras emblemáticas que se construyen para la Universiada de Palma 99 está el complejo de piscinas de Son Hugo, cuyo coste supera ya en 600 millones la cantidad inicialmente presupuestada, sin que se haya variado el proyecto inicial; y el estadio Son Moix, que ya dobla la cantidad de 1.600 millones de pesetas por la que se adjudicaron las obras, se va por más de los 3.000 millones de pesetas.

Teniendo en cuenta que, como ya dije en esta cámara, este año no habrá sorteo especial de la Universiada, y que el Gobierno Aznar ha abandonado económicamente a la Universiada, puesto que sólo presupuestará unos 500 millones de pesetas, según se dice, en el presupuesto del próximo año, aunque no se sabe muy bien, cuando en realidad solamente para la organización les faltan 2.500 millones de pesetas, quería preguntar si tiene pensado el Govern aumentar su financiación, para evitar que los ciudadanos de Palma paguen los más de 2.500 millones de pesetas que no estaban previstos. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula l'Hble Conseller de Cultura i Esports.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diéguez, jo no puc acceptar de cap manera el que vostè diu. Vostè ve aquí i ens diu unes xifres d'increment de cost al voltant de les adjudicacions de les piscines de Son Hugo i de l'estadi de Son Moix que jo no puc compartir de cap manera. Vostè té o s'inventa una informació que no té cap altre membre del Patronat de la Universiada; o jo no sé què vol que li digui.

Nosaltres no tenim, en primer lloc, cap constància que hi hagi una desviació en les obres de la piscina; i segona, no tenim cap constància que amb el modificat de les obres de Son Moix es produeixi un augment de cost. Per tant, en el seu dia, quan tinguem aquesta constància, si és que la tenim, que jo ho dubt, ja li podré contestar aquesta pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Diéguez? Té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Ya me recomendó una vez el presidente del Govern que no oyera la radio. Espero que usted me recomiende ahora que no lea los periódicos. Se ha publicado en todos los periódicos; y es más, usted me dirá: "no, es que los periódicos se equivocan", como ya ha dicho antes otro miembro del Govern. Es posible que se equivoquen, pero si ustedes hubieran asistido a la penúltima reunión de la Comisión Ejecutiva de la Universiada, hubieran sabido que las obras van por cerca de los 3.000 millones de pesetas en el estadio de Son Moix, si hubieran asistido; pero es que, si no recuerdo mal, no asistió ningún representante de su gobierno, y eso que tienen dos. Y ahora me dice a mi que no me entero. Asistan, vayan donde toca, cojan ustedes las actas de las reuniones de la Comisión Ejecutiva. Ahí está todo explicado, lo que se explica; luego está lo que no se explica y que nos vemos obligados a preguntar por un sitio y por otro.

En resumen, usted no tiene ni idea. Le están colando goles por todo, Sr. Conseller. Vaya con cuidado, que a este paso acabará llevándose sorpresas muy desagradables de aquí a final del mandato, que queda poco ya. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller, per tancar la qüestió?

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Vaig dir la setmana passada en aquest parlament, i ho torn a repetir avui, i veig que vostè és una de les persones que pensa de la manera que jo deia que, jo, no és que no pensàs, és que no pensava actuar mai, i és la de dir que el procediment adequat per al treball de les administracions públiques no és contestar ni fer feina a través dels mitjans de comunicació, sinó que és la documentació oficial que s'ha d'emprar. De totes formes, és increïble que vostè pugui dir que el Govern del Sr. Aznar, el Govern de l'Estat, o que qualsevol altre ha abandonat la Universiada, quan si hi pugui haver en el futur problemes de finançament de la Universiada serà perquè hi ha hagut institucions, com per exemple aquella de la qual vostè és president de la Comissió d'Esports, que han abandonat les seves obligacions institucionals, i ara ve aquí a dir i a donar lliçons als altres. Sr. Diéguez, una mica de serietat! Pareix mentida que vostè, que va ser un dels protagonistes d'abandonar les obligacions institucionals d'un dels membres d'aquest patronat, ara ens vengui aquí a donar lliçons als altres com hem d'actuar o com hem de deixar d'actuar.

En qualsevol cas, no es preocupi, perquè el Govern balear sempre ha donat suport a la Universiada i continuarà donant-li suport, perquè és el seu compromís institucional.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente, turno por alusiones. Me ha aludido como presidente de la Comisión de Deportes del Consell Insular de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, jo li donaré l'ús de la paraula en la següent pregunta, perquè precisament també és seva.

I.9) Pregunta RGE núm. 4924/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pista d'atletisme de son Moix.

La pregunta 4924/98, que formula l'Hble. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pista d'atletisme de son Moix. Té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Veo que el pésimo estilo parlamentario se está apoderando hasta de personas tan comedidas como lo es, o lo era antes de que los nervios le entraran, al *conseller d'Educació, Cultura i Esports*. Creo que tiene que limitarse, Sr. Conseller, a hablar de lo que corresponde en este Parlamento, no mencionar a otras instituciones en este Parlamento, ni hacer alusiones que no sean convenientes en este Parlamento. Si usted quiere debate, podemos tenerlo donde, cuando y como quiera, pero no lo querrá.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, jo li pregaria que se cenyís a la pregunta.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Me ceñiré ahora a la pregunta, en la confianza de que se ciña a la respuesta en el momento que toque, y no en la contraréplica, como hacen otros consellers que le han precedido en el uso de la palabra. La pregunta es muy concreta, Sr. Conseller. El Govern colobra, como ya hemos dicho, en la financiación del estadio de Son Moix, que lleva incluido en su proyecto una pista de atletismo alrededor del campo de fútbol. Está previsto desmontar la pista de atletismo una vez finalizada la Universiada. Como usted no se entera de lo que pasa en las reuniones de ejecutiva, porque yo a lo que me refería no era a los periódicos -ya sé que a usted no le guste que los leamos, pero, en fin, seguiremos leyéndolos- como a usted no le gusta, le diré que además de los periódicos, en las reuniones de la Comisión Ejecutiva -actas, son actas, documentos oficiales-, allí, en las reuniones estas se trata y se discute sobre cómo se va a desmontar la pista de atletismo, cómo se rebajará el estadio, qué planes hay previsto para ello, etc. No me invento nada, lo que pasa es que a usted no se lo cuentan, no se entera.

Así pues, teniendo en cuenta que esto se discute en la comisión, y se ha discutido en la penúltima reunión de la comisión ejecutiva de la Universiada de Palma, que está previsto desmontar la pista de atletismo, quisiera preguntarles, ya que ustedes financian esta pista de atletismo, qué opinión tiene el Govern balear al respecto y si está de acuerdo con que se elimine esa pista. Gracias, Sr. Presidente.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Té la paraula l'Hble. Sr. Conseller de Cultura, Educació i Esports.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. En qualsevol cas, és increïble que vostè pugui parlar del pèssim estil parlamentari, increïble.

Miri, vostè em parla de la comissió executiva, de les actes de la comissió executiva, que jo no conec, que aquestes són les actes que hem de seguir per al nostre treball futur, per al nostre treball seriós, en aquest cas en relació amb la Universiada, i al comitè executiu, fora del comitè o als mitjans de comunicació, o on vostè vulgui que es faci un debat, es parli d'aquesta possibilitat, per a mi, encara no és encara, en absolut, un debat que pressuposi que s'hi hagi de prendre cap acord en aquest sentit.

Com que fins aquest moment jo ho considero parlar per parlar, i no hi ha cap línia que ens faci pensar que hi ha intenció de desmuntar aquesta pista, si hi ha aquesta possibilitat, ja ho pensarem, ja ho decidirem en el seu dia.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Diéguez, si és que vol fer ús de la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Es que yo he hecho una pregunta. He preguntado cuál es la opinión que tiene el Govern, ¿por qué no se me contesta, Sr. Presidente? se me dice si la opinión es favorable o desfavorable. Y cuando se presente el evento, si no se ha enterado todavía de que están los planos, llame al Sr. Ripoll, que los tiene, llámelo, tiene los planos, están los planos, cómo se tiene que rebajar todo, cómo se tiene que reorganizar, están, y hemos discutido de ello.

Si hago una pregunta, y esa pregunta es qué opinión tiene, que se me conteste, que se me diga que es probable o improbable, pero que se me diga si somos favorables o desfavorables. Si no, ¿qué contraréplica puedo hacer si no se me contesta?

Que se cumpla el Reglamento, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Vol fer ús de la paraula, Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Li he contestat, Sr. Diéguez. El Govern no té opinió formada, ni sí ni no. Aquesta és una possibilitat que hi ha a l'aire, com hi ha quatre milions de possibilitats més sobre tots el temes. Quan això sigui una possibilitat real, no que vostè la tregui aquí o perquè n'ha sentit a parlar, ja manifestarem la nostra posició. En aquest moment, no en té cap, ni sí ni no.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 4904/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a desclassificació de Cala Brafí.

Passam a la següent pregunta, la 4904/98, que formula l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista... S'ha ajornat? Gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 4893/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a prevenció de riscos laborals a son Rul•lan.

Passam a la següent, la 4893/98, que formula l'Hble Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a prevenció de riscos laborals a Son Rul•lan. Té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. La pregunta és molt senzilla, si el Govern balear ha complert l'article sisè de la Llei de prevenció de risc laboral, que marca que, per elaborar un mapa de risc, abans hi ha d'ahver informació als delegats de prevenció de l'empresa en la qual s'ha d'elaborar aquest mapa de risc.

I sabem, almanco per la informació que fins ara tenim, que no s'han convocat els representants dels treballadors, i voldríem que el Sr. Conseller ens contestàs la pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Thomàs. Per contestar, té la paraula l'Hble. Sr. Conseller de Foment.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Gràcies, Sr. President. Jo el que voldria és que m'aclarís la pregunta, perquè l'article sisè de la Llei de prevenció de riscos laborals no obliga el Govern a això que vostè diu. És un article que es refereix a capacitat normativa en matèria de prevenció de riscos laborals. Si vostè vol demanar-me una altra cosa, la hi contestaré gustosament, però l'article sis no té res a veure amb això que vostè em demana.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sra. Diputada? Té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Segons la nostra informació, allò que es necessita és la concurrència i la participació dels representants dels treballadors en la normativa posterior d'aquesta llei per tal de ser consultats a l'hora d'elaborar un mapa de riscos laborals a qualsevol empresa. Evidentment, quan nosaltres parlem que si hi ha complert el Govern balear ho fem en el sentit de titular dels Serveis Ferroviaris de Mallorca, empresa pública, el titular de la qual és el Govern balear, i, per tant, allò que demanem és per què no es compleix la normativa de la Llei de prevenció de riscos laborals dins les empreses públiques, una de les quals, Serveis Ferroviaris de Mallorca.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat.*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Gràcies, Sr. President. Miri, es varen realitzar informes sobre la millora i complements a l'equipament del taller de Son Rul•lan, elaborats per Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya el juliol de 1998.

En poder de SFM obren les certificacions expedides pels tècnics responsables del projecte, allà on s'acredita que es dona compliment a la normativa a aplicar a instal•lacions d'aquesta naturalesa.

La Mútua Balear d'Accidents de Treball realitzà revisió de les condicions de seguretat de les noves instal•lacions de Son Rul•lan.

Una altra certificació emesa per una empresa de *consulting*, allà on se'ns manifesta que el material emprat a les instal•lacions de Son Rul•lan compleix amb tota la normativa vigent sobre aquest tipus d'instal•lacions.

En data 4 de desembre de l'any passat es va aixecar acta de constitució del Comitè de seguretat i salut laboral, es varen designar dos delegats de prevenció en representació de la part social, que fins a la data no han expressat cap objecció sobre les instal•lacions de Son Rul•lan.

Dia 12 de novembre es va realitzar una inspecció de les noves instal•lacions de Son Rul•lan per part del servei d'inspecció de la Inspecció de Treball. A aquesta inspecció de treball, que es va notificar al delegat de prevenció d'empresa i a treballadors, dia i hora que es faria la visita, no hi varen comparèixer cap d'aquells delegats en prevenció de representants dels treballadors. Per consegüent, nosaltres hem complert, i si algú no ha complert en aquest cas seran els treballadors.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 4925/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a subvenció d'una cursa de cavalls abans de les eleccions.

Passam a la següent pregunta, que formula el Sr. Antoni Diéguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a subvenció a cursa de cavalls abans de les eleccions. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, ni sí ni no. Cuando en el hipódromo de Son Pardo se comenzó a organizar el calendario de carreras para el año 98, resulta que se le comunicó a la dirección de dicho hipódromo que el Govern estaba dispuesto a pagar cinco millones de pesetas para un gran premio, siempre que se corriera el domingo anterior a la fecha de las elecciones autonómicas, porque tenían interés en que el presidente del Govern se hiciera unas fotos como benefactor munificente del trote balear.

Me causó una profunda sorpresa. ¡No es posible! No es posible que se pretenda utilizar el dinero público para hacer una campaña el Partido Popular, no es posible. No es posible una imposición de estas características. Estoy seguro de que el govern balear, que pretende beneficiar al mundo del trote de manera totalmente desinteresada y que no tiene interés en hacerse ninguna foto en la víspera, el domingo anterior a las elecciones, le dará lo mismo una fecha que otra, entonces, me hacía la pregunta: ¿Por qué motivo el Gobierno tan sólo está dispuesto a subvencionar la celebración de un gran premio de trote para caballos de cinco años, con cinco millones de pesetas, si la carrera se celebra día 7 de junio del 99, inmediatamente anterior a la celebración de las elecciones autonómicas. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Cultura, Educació i Esports, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Una vegada més, això que vostè diu o pressuposa, més aviat diu, afirma, que pressuposa, és absolutament fals. Nosaltres, en el seu dia, vàrem acordar amb l'Associació de criadors i amb la federació la celebració d'aquestes curses, ho vàrem acordar, i vostè recordarà, que enguany així va ser, que les dates serien aproximadament aquestes, a principi de juny, i ja vàrem acordar, ja en fa molt de temps, no ara ni ara ho discutim, aquestes dates, i aquestes dates també ho eren per al calendari de l'any 98. Per tant, res a veure amb les eleccions.

I li diré una altra cosa, Sr. Diéguez, perquè després vostè no digui que no té torn per contestar, etc., que no hi té oportunitat: No serà que vostè ara sí que amb motius, tal vegada electoralistes, està molt preocupat perquè vol introduir una altra cursa, no sé si el mateix dia o el dia anterior dels aprenents europeus, i ara s'ha posat tot nerviós perquè veu que aquesta data s'ha reservat per a aquesta cursa?, no és vostè qui empra vostè el trot amb fins electoralistes, Sr. Diéguez?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, si le traigo cinco testigos que afirmen lo que yo digo, ¿dimites usted?, el martes próximo aquí, a las once, ¿dimites usted si le traigo cinco testigos?, ¿dimitirá usted por mentiroso si le traigo cinco testigos?, y si quiere diez, diez, pero, vamos, digo cinco para no dar un espectáculo no demasiado grande. Le traigo cinco testigos aquí delante que le digan que sí, que el govern balear ha hecho esta imposición, ¿dimitirá usted por mentiroso? Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. En qualsevol cas, Sr. Diéguez, si nosaltres hem de creure totes les coses que vostè diu, jo no li dic que vostè sigui mentider, però si haguéssim de creure totes les coses que vostè diu aplicant la seva mateixa..., la moral que vostè vol aplicar per als altres, hauria d'haver dimitit vostè fa molt de temps, molt de temps, i, per tant, com que jo no crec en el seu aspecte moral, no puc creure els testimonis que vostè pugui aportar, i, per tant, no dimitiré de cap manera, ni amb aquests cinc testimonis ni que m'ho demani cinc-centes vegades.

I.13) Pregunta RGE núm. 4926/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pagament a la Federació Balear de Judo.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la darrera pregunta, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pagament de la Federació balear de judo. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, ni sí ni no, todavía no he dimitido, para su desgracia, me queda una pregunta que hacerle.

La fundación Universiada tiene un fuerte déficit. Usted ha dicho que hay que cumplir los compromisos, todas esas cosas, etc. Otras instituciones, otra, por lo menos en la que yo estoy, no debe ni una sola peseta, aunque le deban 200 millones, y será también relajada a la hora de pretender cobrar los millones que le debe la Universiada, pero hay otras instituciones, como es el Govern balear, que reciben subvenciones de la fundación Universiada para mantener las escuelas superiores. Del presupuesto a fundación Universiada se da un puñadito de millones al govern balear para mantener las escuelas superiores, las cuales, por cierto, hace dos semanas se vieron sometidas al efecto *lechona* mediante una cena en el Casino de Mallorca, con protocolario discurso del presidente del Govern, etc. ¿Cual será el próximo colectivo en "lechonar"?

Pues bien, parece ser que el Govern balear, para cobrar la subvención, presentó recibos acreditativos de haber entregado a la Federación balear de judo un millón de pesetas, y lo cierto es que el presidente de la Federación balear de judo, como otro penitente, está buscando por ahí su millón.

¿Se ha cobrado ese millón de pesetas que era para la Federación balear de judo y se ha desviado a otro sitio? ¿Se ha presentado una certificación de haberlo pagado y no ha sido así? Aclaremoslo, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Ja que és la darrera pregunta, li hauré de confirmar les dues gràcies que vostè fa.

En primer lloc, efectivament, hi va haver un sopar fa pocs dies, i, efectivament, hi va haver porcella en el sopar.

La segona qüestió. Efectivament, aquests doblers s'han desviat, aquests doblers s'han desviat cap a una altra..., un motiu absolutament justificat, el qual li puc documentar amb tota la informació que vostè vulgui perquè, per motius tècnics, aquesta escola balear no es va crear, en el seu lloc es va crear l'Escola balear d'atletisme. Per tant, aquest milió de pessetes que havia d'anar a l'Escola de judo ha anat a l'Escola d'atletisme, això, entre d'altres coses, confirma el que jo ja deia la setmana passada, que a pesar de tot, i per a mi, no té cap importància i tot està oblidat, jo, al president i a la Federació d'atletisme i a totes les altres federacions balears, els donaré suport fins al final, també a l'hora de crear escoles.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vol tornar a fer ús de la paraula? Té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Pero creo que aquí hay un suceso a lo grave, es decir, si usted o su conselleria han certificado en documento público, oficial, que ese dinero se ha pagado a la Federación balear de judo y se ha entregado a la Federación de atletismo, nos encontramos ante una situación altamente irregular, si es así, que es lo que le he preguntado, y efectivamente, parece que me ha contestado en tal sentido, nos encontramos ante una situación altamente irregular, altamente irregular, puesto que una certificación pública es algo muy serio.

Por esto, quisiera, Sr. Conseller, que en el turno que le queda nos diga si piensa tomar alguna medida al respecto o aclarar este problema que se ha suscitado, que, como digo, trasciende de lo que es una simple asignación de fondos para un sitio o para otro a ser una alteración en un documento público oficial de carácter grave. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Naturalment, Sr. Diéguez, que nosaltres ni hem certificat una cosa així ni, en el sentit pejoratiu ni col·loquial ni amistós de la paraula, hem desviat aquests fons. Hi havia un acord fonamentat en un informe, en el qual la fundació Universiada finançava en part una sèrie d'escoles balears que ja funcionaven i que ja estaven creades, i aquest mateix informe establí una quantitat per a la creació de noves escoles, sense especificar si eren unes o d'altres, entre elles hi havia la de judo i la d'atletisme. Nosaltres vàrem començar a fer feina perquè la primera d'aquestes escoles, perquè creim que era important, fos la de judo. La cosa, pels motius que fossin, no va anar l'aviat que nosaltres desitjàvem, no renunciem en absolut a crear aquesta escola, però dins del marc que ens permetia aquest acord vàrem decidir que l'esforç que s'havia de fer envers la creació de l'Escola balear de judo el faríem, perquè ens pareixia més operatiu en aquell moment, envers la creació de l'Escola balear d'atletisme, que és el que es va fer, i naturalment no es va fer de cap manera en contra ni dels informes ni del procediment administratiu.

Per tant, en aquest sentit, estigui absolutament tranquil, i li ho puc demostrar quan vulgui.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

II.- Debat de totalitat dels pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per al 1999, amb les esmenes a la totalitat i fixació de les quantitats globals.

Acabat aquest primer punt de l'ordre del dia que fa referència a preguntes, passam al segon punt de l'ordre del dia, Debat de totalitat de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 1999, amb esmenes a la totalitat i de devolució presentades pel Grup Parlamentari Mixt, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM i pel Grup Parlamentari Socialista.

El debat se substanciarà amb una intervenció de presentació d'aquest projecte de llei per part del Govern i després tindrà lloc ja el debat de les esmenes a la totalitat, el qual se substanciarà amb la presentació de les esmenes a la totalitat per ordre de presentació en el registre. Per tant, hi haurà primerament el debat de totalitat presentat pel Grup Parlamentari Socialista, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista i pel Grup Parlamentari Mixt.

Per tant, té la paraula, en primer lloc, el representant del Govern per fer la presentació dels pressuposts.

Té vostè la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El president Matas, en el seu discurs d'investidura en aquesta cambra, fa poc més de dos anys, va demanar a aquest Govern que fes de la feina el primer, el segon i el tercer dels seus objectius.

Crec que el Projecte de Llei de pressuposts que avui debatrem aquí permet apreciar una part important de la feina que aquest Govern ha fet en els darrers anys i de les línies d'actuació ja iniciades durant els últims exercicis i que preveu mantenir també per al 99, any que suposarà l'assoliment del major nivell d'autogovern de la història de les illes i del més alt grau d'autonomia financera de què hem gaudit mai.

Són aquestes les dues principals circumstàncies que marquen la definició del projecte pressupostari per l'any vinent, any en el decurs del qual el Govern gestionarà uns 14.000 milions de pessetes més que enguany. Així, els nostres comptes s'hauran triplicat durant el darrer quinquenni i hauran experimentat un fort augment els dos darrers anys pel traspàs d'importants responsabilitats de gestió des de l'Administració de l'Estat a la comunitat autònoma.

El creixement del volum de doblers que administrarà l'executiu autonòmic l'any pròxim és la millor prova del nivell d'autogovern que hem assumit i un molt bon exemple de la feina feta des de fa uns anys per aconseguir el desenvolupament de la nostra autonomia. La tasca negociadora amb Madrid ha exigít molta de feina, reivindicacions contínues, fermes i serioses, plantejades des de la responsabilitat de qui ha de donar resposta i solucions de futur per a la nostra societat, per damunt dels partits i de les ideologies.

Des del nou sistema de finançament autonòmic, els beneficis del qual veim avui, fins a l'augment del nombre de competències que el Govern pot gestionar ara directament, passant per les noves fórmules inversores aplicades en casos com el del conveni de carreteres, tots aquests avanços han estat possibles gràcies a molta de feina, però també gràcies al canvi de postura envers les nostres illes mostrat pel Govern central des que governa el Partit Popular a Madrid, un govern receptiu a les reivindicacions fetes des de les Illes, amb un to dialogant, raonable i perseverant.

Molta de feina ens va suposar la negociació del nou sistema de finançament autonòmic al si del Consell de Política Fiscal i Financera, però pensàvem que era una tasca clau per al nostre futur. Ara, dos anys després, ens satisfà comprovar que els acords pactats amb l'Administració central ens afavoreixen d'una manera tan important que ens podem permetre presentar davant aquesta cambra uns comptes que financen no només el creixement de les possibilitats pressupostàries de la comunitat autònoma, sinó que també ens permeten aplicar un augment de l'endeutament zero i suportar a la vegada el cost de les rebaxes d'imposts aprovades l'any passat que entren en vigor, amb plenitud, el pròxim exercici.

No són totes les administracions públiques les que poden fer un pressupost equilibrat sense haver de recórrer a l'increment del deute, al temps que es rebaixa la pressió fiscal, i tot això, mantenint totes i cadascuna de les línies d'actuació dels darrers anys. Cal destacar que no es redueix el pressupost de cap conselleria, augmenta la dotació destinada a la millora de l'ensenyament, les prestacions socials i el manteniment de la qualitat de vida, de la qual gaudim actualment.

Evidentment, aquests pressuposts són el producte de molts d'anys d'austeritat en la gestió de l'Administració autonòmica i, en gran part, també són fruit de la bonança econòmica que viuen les nostres illes, de la feina dels nostres ciutadans, del progrés d'una societat responsable i treballadora, que ha sabut convertir unes illes pobres en les illes més riques d'Europa.

Però, això és d'aquesta manera només perquè vàrem tenir cura d'establir els mecanismes perquè la riquesa que generam a les illes es quedi aquí, que no se'n vagi primer a Madrid i després torni, sinó que, a la vegada que contribuïm a la solidaritat amb altres regions, s'apliqui un sistema en virtut del qual depenguem més de nosaltres mateixos.

Aquesta va ser la filosofia que va inspirar la negociació del nou sistema de finançament autonòmic. Nosaltres sempre havíem defensat dependre d'allò que paguen els nostres ciutadans, del que produïm aquí. Es tractava de vincular-nos a la nostra gent, al nostre poble.

Vàrem lluitar per aconseguir-ho durant un procés de negociació gens fàcil, en el decurs del qual les Balears varen veure reconeguda la seva reivindicació, la defensada conjuntament amb les comunitats de València i Múrcia: la del criteri de reconeixement del pes del criteri poblacional per avaluar el volum de finançament que es rebrà de l'Administració de l'Estat.

Al mateix temps, el nou sistema de finançament autonòmic ens concedia capacitat fiscal pròpia per adaptar els impostos a les nostres necessitats. S'establia un nou mecanisme gràcies al qual cada govern regional podia passar comptes de la seva gestió davant els seus ciutadans. D'aquesta manera, els governs malgastadors es responsabilitzaran de les eventuais pujades dels seus impostos i, per als governs austers, s'obre la possibilitat de baixar els impostos.

I és justament ara, amb la presentació del primer pressupost que reflecteix en termes quantitius la rebaixa dels impostos que es va aprovar l'any passat i que s'aplicarà a partir del pròxim exercici econòmic, quan demostram amb fets que sempre hem estat un govern auster, que sempre ha controlat el deute, que s'ha preocupat de destinar gran part del seu pressupost a inversions, i això és el que ara permet reduir els impostos.

I el caire de les rebaxes d'imposts que s'aplicaran a la pròxima declaració de la renda demostra que complim amb l'obligació que com a govern tenim d'aprofitar la bonança econòmica, la bona marxa de les coses, per garantir el progrés i l'harmonia social: començam a aplicar reducció d'imposts per compensar els efectes de la insularitat i de la doble insularitat que pateixen les anomenades illes menors, i per ajudar la gent gran, els discapacitats i el pares amb necessitats de finançar les despeses de guarderia dels seus fills.

D'igual manera, preveim la imputació sobre els comptes autonòmics del 99 del cost de l'aplicació de l'exempció total en el pagament d'imposts per a herències corresponents a la transmissió de les empreses familiars, una vegada que entri en vigor la futura llei de suport a l'empresa familiar, ja aprovada pel Consell de Govern.

D'altra banda, el pressupost de la Caib suportarà per segon any consecutiu la reducció d'ingressos que suposa la modificació de l'impost sobre successions i donacions per deixar exemptes del pagament de l'impost les herències valorades fins a uns tres milions de pessetes i la transmissió de l'habitatge habitual fins a un valor de vint milions de pessetes.

Són aquests, senyores i senyors diputats, resultats d'una feina contínua de millora de la gestió dels doblers que any rere any gestionam des del Govern, amb una planificació de futur a curt, mitjà i llarg termini que ens permet complir els nostres compromisos i donar resposta a la vegada a les necessitats dels diferents sectors i col·lectius de la nostra societat.

No ho deim només nosaltres. Els beneficis de la negociació que vàrem dur a terme per aconseguir el nou sistema de finançament autonòmic es poden veure en forma de xifres en el projecte pressupostari que ara debatrem aquí i els destaca de forma explícita l'entitat certificadora de la solvència financera d'aquesta Comunitat autònoma.

Va ser ahir mateix quan Standard&Poor's, una de les dues agències del món amb més prestigi en l'elaboració d'aquest tipus d'avaluacions, va presentar el seu informe referent a l'evolució de les finances del Govern balear, el qual diu textualment que el nou sistema de finançament autonòmic pactat amb el Govern central per al quinquenni 1997-2001 "suposarà una major flexibilitat per a la regió" i "incidirà de forma positiva sobre els seus ingressos", són paraules textuales d'aquest informe de Standard&Poor's.

Evidentment, si continuam executant la planificació que tenim feta fins al final del quinquenni, encara podrem veure com els beneficis són fins i tot majors que els que fins ara hem vist i que aquests beneficis aniran incrementant el pressupost d'ingressos per als anys vinents. Aquests beneficis suposen una millora neta del finançament autonòmic, corresponent a la cessió del 30% de l'IRPF, de més de 5.000 milions, mentre que l'increment de l'eficàcia en la gestió de la resta del sistema de finançament autonòmic per part de la comunitat autònoma permet de sumar-hi 8.500 milions més addicionals, a la quantitat pressupostada l'any anterior.

Així, la cessió a les Balears del 30% de l'IRPF canvia la distribució dels ingressos de manera que els recursos de la comunitat autònoma, els recursos que en depenen, que estan lligats a la nostra societat, arribaran a prop d'uns 96.000 milions de pessetes, mentre que els recursos transferits des de l'Administració central se situaran entorn dels 38.000 milions.

D'aquesta manera, l'any 1999, els recursos, l'evolució dels quals depèn del creixement de la nostra economia i de la gestió desenvolupada per l'Administració autonòmica, suposaran 71 de cada 100 pessetes del pressupost, mentre que fa només tres anys eren només 48 de cada 100 pessetes.

Més resultats de la feina feta: aquesta millora del finançament autonòmic ens permet fer enguany una operació que no pot fer gairebé cap administració pública, com és atendre totes les necessitats inversores sense haver de recórrer a l'endeutament per equilibrar el pressupost.

Si l'any passat ens presentàvem aquí i consideràvem que ens sortien els comptes, amb aquests pressuposts creim que a aquest govern li tornen a sortir els comptes, ja que demostram que som capaços d'estructurar uns pressuposts amb un increment del deute zero, cosa que feim pensant en les generacions futures, amb l'objectiu d'assegurar la seva llibertat per afrontar els reptes que se'ls plantegin en el futur sense càrregues financeres passades.

Les Balears sempre han tengut un baix nivell d'endeutament i la nostra obligació era aconseguir el seu manteniment malgrat l'assumpció de les noves responsabilitats de gestió i el creixement de les nostres competències, una tasca gens fàcil que no totes les comunitats autònomes que han passat per aquesta situació han pogut assolir.

Veim, doncs, que quedam un any més com l'autonomia, el deute de la qual té un menor pes en relació amb el seu Producte Interior Brut, ja que, segons les dades del Banc d'Espanya, la mitjana d'endeutament de totes les comunitats en relació amb el seu PIB arriba al 6%, mentre que en el cas de les Illes, se situa en un 2'6%, per davall, fins i tot, de totes les regions amb menys competències que la comunitat autònoma.

Vull afegir a aquesta exposició sobre l'estructuració del pressupost d'ingressos una altra certificació avalada per Standard&Poor's en l'estudi presentat ahir, que analitza l'actuació pressupostària a l'exercici 1997 i assenyala que el superàvit corrent en aquell exercici se situava en un 44% sobre els ingressos corrents, al temps que la ràtio de finançament de despeses de capital sense recurs a endeutament pujava fins a més del 90%. Evidentment aquestes ràtios encara milloren en les pressupostos següents, molt especialment en el pressupost que avui estam presentant aquí. Amb això, crec que ja no tendran cap tipus de dubte els senyors diputats sobre la correcció i prudència amb la qual aquest govern, any rere any, confecciona els pressupostos.

I amb aquests doblers, amb els doblers del pressupost previst per l'any que ve, amb aquests 134.000 milions de pessetes, què és el que pensa fer el Govern?, es poden demanar vostès. Però abans de començar amb l'explicació del pressupost de despeses no vull deixar de fer una altra referència a l'informe d'Standard&Poor's, que destaca una circumstància molt interessant: Per a Standard&Poor's, el programa de despeses del Govern d'aquesta comunitat autònoma té un alt grau de flexibilitat, ja que argumenta l'agència textualment: "Les inversions i millores en infraestructura bàsica o bé ja s'han complert o bé estan essent finançades en una gran part pel Govern central". Tampoc això no és una casualitat, és una altra prova que hem fet feina des de fa molts d'anys invertint en actuacions dirigides a garantir el proveïment de recursos naturals a llarg termini i la preservació del nostre medi ambient; així n'és un exemple per a tot Europa la xarxa de depuradores d'aigües que actualment tenim, i que recentment també hem duit a terme una important tasca negociadora amb Madrid per aconseguir que l'Estat compensi el dèficit històric que patíem quant al finançament d'altres infraestructures, com les viàries, o les sanitàries, o les hidràuliques, o les portuàries, o les d'altres tipus de comunicacions.

Amb això, avui ens podem presentar aquí per parlar dels pressuposts i a la vegada parlar de la millor forma d'aconseguir la qualitat que tots volem per a l'ensenyament dels nostres fills, de la millor manera de garantir el manteniment de la qualitat de vida de la qual gaudim avui de forma privilegiada, de la millor forma de fer que el benestar arribi a tots els col·lectius de la societat i que tots els sectors productius de la nostra economia, base del manteniment del mercat laboral, assegurin la seva competitivitat, ara i d'aquí a un futur, dins una unió econòmica i monetària que ens exigirà aquests reptes.

Podem parlar de compliment dels compromisos assumits pel Partit Popular, com ara amb la destinació del 0'7% del pressupost per a projectes d'ajuda al desenvolupament del Tercer Món, uns 1.000 milions de pessetes que contribuiran a finançar iniciatives a diferents països menys afavorits que el nostre. I podem parlar d'una distribució per capítols en virtut de la qual, i considerant que a més del pressupost de la CAIB el Govern també gestionarà uns 8.000 milions de pessetes addicionals del conveni de carreteres, la despesa inversora projectada pel 99 suposarà un augment en la gestió d'aquestes activitats de més d'un 29% en relació amb l'any anterior, mentre que la despesa de funcionament creix només un 12% per sobre de l'exercici econòmic anterior.

Pel que fa a les despeses del personal de la Comunitat, s'ha aplicat en tots els casos l'increment de les retribucions del personal de la Comunitat Autònoma, d'un 1'8%. Tot i aquest augment dels sous dels funcionaris, el capítol 1 suposa una reducció del pes relatiu de les despeses de personal respecte del reflectit en els pressuposts de l'any passat, mentre que el pes de les partides del capítol 2, el de la despesa en béns corrents i serveis, sobre el total del pressupost augmenta tan sols un 0'6% respecte de l'any anterior.

Cal destacar també que el pressupost general de la Comunitat Autònoma preveu una davallada d'un 9'7% en la previsió de despesa dels interessos del deute, que redueix el seu pes relatiu un 0'8%. Amb això, aquest concepte haurà disminuït més de la meitat en els darrers dos anys, ja que el 97 suposà un 7% sobre el conjunt dels comptes autonòmics i el 98 un 4'2%, mentre que el 99 baixarà fins a un 3'39%, és a dir, 21'6 punts per davall del límit màxim establert a la Llei Orgànica de finançació de les comunitats autònomes, una taxa difícilment assolible per altres administracions.

Amb aquestes xifres, podem concentrar l'expansió del pressupost en tres àrees. En primer lloc, en la millora de la qualitat de l'educació. En segon, en les actuacions de caire social, adreçades principalment a la gent gran i als discapacitats sense oblidar el gran component de lluita contra l'exclusió social que, no obstant això, té com eina de lluita més important les polítiques activadores i flexibilitzadores del mercat laboral, unes polítiques en les quals afortunadament a les Illes Balears som capdavanters, i el resultat és la disposició de la taxa d'atur més baixa de tot l'Estat. I, en tercer lloc, els programes dissenyats amb l'objectiu de garantir competitivitat l'estructura productiva de les Illes, prenent la millora de la qualitat, la diversificació i la desestacionalització com a referents generals.

Així, en el pressupost de despeses, juntament amb el manteniment de les línies d'actuació iniciades els passats exercicis, destaca l'augment del finançament destinat a Educació, que puja per la millora de les infraestructures, per l'increment retributiu del personal docent aplicat amb l'objectiu de millorar la qualitat de l'ensenyament i per la gratuïtat de l'educació infantil. Com ja hem dit moltes vegades en aquesta cambra, el conseller d'Educació i també el president Matas, l'abandonament que havien patit les escoles de les nostres illes durant tants d'anys i el repte que suposava fer-se càrrec d'una competència tan decisiva per al nostre futur com és l'ensenyament, exigia molta de feina i línies de finançament immediates per establir ràpidament els mecanismes per compensar les mancances que fins llavors patien les nostres illes des de fa molt de temps. Vàrem ser la primera comunitat autònoma de les anomenades de via lenta que va rebre aquestes competències i ara, un any després, ja podem presentar un pressupost que contempla el finançament de tot un seguit de projectes pensats per millorar les infraestructures, les condicions laborals dels professors, i les línies d'actuació iniciades per desenvolupar un model educatiu propi per a les Illes. Amb la normalitat amb la qual es va iniciar el curs escolar enguany, la Conselleria d'Educació ja va mostrar amb fets que la seva organització era capaç d'aconseguir allò que semblava impossible d'assolir.

Pel 99, l'increment del finançament d'aquesta matèria, superior als 5.000 milions de pessetes, permetrà pagar la construcció de set nous centres educatius i renovar-ne més de cent més, continuar millorant la gestió dels recursos humans i aplicar el Decret de mínims, que regula l'ús de les llengües oficials a les Illes, la campanya de promoció de la lectura, la coeducació que s'introdueix i potencia, i els programes de telematització que aviat ens permetran que els centres de les Balears siguin capdavanters a nivell mundial en tot el que fa a ús de les noves tecnologies. A més a més, la Direcció General d'Esports també planifica finalitzar al llarg del pròxim exercici econòmic el programa de construcció d'infraestructures esportives en centres escolars no universitaris.

D'altra banda, el pressupost també contempla com a prioritat la potenciació de la formació professional, que es comença a reestructurar amb inversions per a la dotació d'equipament per als instituts i per a obres, així com per a l'ampliació necessària de plantilles docents.

De la mateixa manera, aquest govern, que ha apostat per una educació universitària de qualitat, continuarà amb la descentralització dels serveis cap a Menorca i Eivissa i Formentera, on hem fet les corresponents extensions universitàries, i amb la millora de les infraestructures del campus universitari, on es construirà un nou multiaulari, les instal·lacions esportives per a la Universiada i dos nous centres en el Parc Bit per tal de facilitar les interaccions entre la Universitat i les empreses.

El pressupost de la Direcció General de Cultura i Política Lingüística, que se situa per damunt dels 1.000 milions de pessetes, contempla el manteniment de les línies d'actuació iniciades els darrers anys en matèria d'exposicions, museus i política lingüística. Per al 99, a més, es planifica una major imbricació de la normalització amb les actuacions relacionades amb l'educació, amb la finalitat de potenciar les diferents modalitats de la llengua de les Balears i adaptar el model educatiu a les especificitats de cada illa. És aquest, el de l'ensenyament, un camp pel que sempre reservarem el finançament que les necessitats requereixin. Sens dubte -n'estam convençuts- no hi ha millor inversió que l'educació.

Una altra àrea per la qual hem dissenyat enguany un impuls especial és l'acció social. Èrem molt conscients que no ens podia aturar el fet de tenir uns bons serveis, ni el fet que altres regions tinguin més problemes de desatenció social. Per això, a més de mantenir el finançament del salari social que gestionen els consells insulars, l'assistència a persones amb minusvalideses i la gestió d'una xarxa de centres per a gent gran, enguany incrementam el pressupost d'acció social amb el cost del desenvolupament del Pla integral de persones majors, que suposarà la inversió de més de 12.500 milions durant el trienni 1998/2000. Així, en virtut d'aquest pla, quedarà garantida l'assistència als majors no vàlids i es potenciarà l'atenció domiciliària per a la gent gran, amb la potenciació de la xarxa de centres de dia, llocs on els nostres majors puguin gaudir de companyia, esplai i atenció especialitzada.

Respecte de la millora de les infraestructures sanitàries, els pressuposts preveuen l'inici del projecte de construcció de l'hospital d'Inca. Amb més de 114 milions de pessetes continuam el finançament de la xarxa de centres de salut i punts d'atenció sanitària de les Illes, que l'Insalud proveirà en el seu funcionament.

Molt conscients també de la important aportació que es pot fer a la lluita contra l'exclusió social a partir de les polítiques de foment de l'ocupació, intensificam enguany el finançament de les actuacions adreçades a facilitar la inserció professional dels aturats de llarga durada, dels sectors més desfavorits i dels joves, a promoure la igualtat d'oportunitats entre homes i dones, a mantenir l'estabilitat i el creixement de l'ocupació i a reforçar el potencial humà en matèria d'investigació, ciència i tecnologia.

El pressupost de la Conselleria de Treball és el que més creix en termes proporcionals, ja que experimenta un increment de més d'un 60%, que suposa una pujada de més de 2.500 milions de pessetes respecte de la dotació que gestionava aquest departament l'exercici passat. I també per afavorir el manteniment de la generació de llocs de feina a llarg termini, el pressupost del 99 manté les línies de suport a l'activitat dels diferents sectors productius, amb l'objectiu de millorar la seva competitivitat i d'assegurar la seva adaptació a les perspectives que s'obren en un món cada vegada més canviant.

El pressupost del departament de Turisme creix un 5'4% atesa, en gran part, la incorporació de la dotació d'uns 900 milions de pessetes corresponent als projectes de rehabilitació i embelliment dels nuclis urbans del Pla Mirall.

Conjuntament amb la Conselleria de Medi Ambient, el departament de Turisme finançarà les actuacions destinades a la rehabilitació del patrimoni històric, neteja i enjardinament de l'entorn viari, habilitació de zones per a vianants i millora d'infraestructures urbanes, un gran pla global de recuperació d'un dels nostres principals actius, el paisatge urbà de les nostres illes.

Augmenta també en 200 milions la dotació per a la promoció de les Balears com a destinació turística de qualitat; aquestes dotacions pujaran fins als 1.700 milions de pessetes i es preveuen també actuacions potenciadores de la desestacionalització, objectiu al qual s'adreça també el programa de turisme interior destinat a la gent gran i el segon pla d'embelliment.

A més a més, es dediquen 450 milions per a la formació professional al sector turístic, que comprenen el pressupost de l'Escola d'Hoteleria, la dotació corresponent a la residència de Can Picafort i la dels projectes de les escoles d'hoteleria d'Eivissa i Menorca, que se sumen als 200 milions de pessetes de finançament del Centre d'Investigació i Tecnologies Turístiques.

La indústria, que en els darrers anys ha iniciat la seva recuperació, disposarà de 1.300 milions pressupostats per al Pla Proindústria, que contempla diferents línies d'ajuda a empreses del sector i l'organització d'una estratègia promocional que està obrint nous mercats per als productes de les Illes. El Pla Procomerç, dirigit a consolidar l'estratègia de modernització del sector i a recompondre el tradicional esperit comercial, comptarà l'any 99 amb uns 1.000 milions per a ajudes a fons perdut i crèdits subvencionats, així com per a inversions en la millora d'equipaments comercials de caràcter col·lectiu.

També tenint en compte les possibilitats de generació de llocs de feina que suposa i suposarà més encara en el futur l'emergent sector quaternari, el pressupost del 99 inclou partides per a projectes d'implantació de les noves tecnologies en els àmbits de la comercialització turística, les petites i mitjanes empreses, el teletreball i l'atenció sanitària, a més de la dotació econòmica de la primera fase de construcció del Parc Bit.

De la seva banda, la Direcció General de Tecnologies de la Informació i les Comunicacions comptarà amb un pressupost de més de 400 milions de pessetes, que finançarà la implantació dels sistemes corporatius de gestió economicofinancera i de recursos humans, els projectes de l'Administració Digital, l'adaptació a l'any 2000 i l'aplicació de les noves tecnologies en l'àmbit educatiu, tot en el marc del desenvolupament de l'Estratègia Bit.

Per al sector primari, amb l'objectiu de continuar impulsant la seva reconversió cap a la competitivitat, en el marc del desenvolupament del Pla Proagro, es preveuen ajudes per a la millora i modernització d'explotacions agràries, la dotació del pla de xoc per al sector lleter i finançament per a les infraestructures agràries. A més a més, es pressuposten 630 milions per a ajudes a empreses i organitzacions agràries, experimentació agrícola i altres projectes destinats a impulsar la competitivitat d'aquesta activitat econòmica. A més a més, s'hi han d'afegir els prop de 2.800 milions del Fons Europeu d'Orientació i Garantia Agrària, que se sumen als 470 milions per modernitzar la flota pesquera i per a investigació i desenvolupament en l'àmbit d'aqüicultura.

Finalment cal fer esment al pressupost de la conselleria amb el major volum de doblers -tret de la Conselleria d'Educació- la conselleria encarregada de garantir el proveïment dels recursos naturals a llarg termini i la preservació del medi ambient, una de les nostres prioritats més clares, que enguany té, com en altres exercicis econòmics, una important translació pressupostària. Així, es mantenen les inversions en la xarxa de depuradores de les Illes, mentre que es potencia el finançament de programes de promoció de l'estalvi energètic i de les energies renovables, l'adquisició de finques rústiques i la compra de patrimoni natural, la creació de sis noves àrees recreatives i el manteniment de les més de 40 que actualment existeixen a totes les Illes; la campanya d'incendis, que per tercer any consecutiu ha aconseguit batre rècords quan a conservació de la massa forestal a les Illes; el manteniment dels parcs naturals, als quals recentment s'ha afegit l'Albufereta, i els programes d'educació mediambiental.

No puc deixar de fer referència, per acabar, a l'important esforç inversor que suposarà l'aportació anual del conveni de carreteres, que, si bé no figura al pressupost de la Comunitat Autònoma, sí serà gestionada per la Conselleria de Foment, que és la que fa els projectes i que dirigirà la seva execució. Aquest conveni, que és ni més ni manco la major aportació econòmica que ha fet mai el Govern central a les Illes Balears, per damunt de qualsevol inversió feta fins ara és una altra mostra més de l'avanç que hem aconseguit, amb molta de feina, un avanç cap a la millora d'unes infraestructures que eren molt deficientes.

Entre les obres amb finançament del conveni de carreteres pel 99, hi figuren la millora dels accessos a Palma, el tram Arenal-Llucmajor i la variant de Llucmajor de l'autopista de llevant, la variant d'Inca de l'autopista central, les variants de Vilafranca, son Servera, Capdepera i Santa Eulària, les rondes nord i sud de Ciutadella, la via Maó-Fornells, el condicionament de la carretera Eivissa-Sant Josep, així com l'inici dels següents projectes: la connexió corresponent a l'autopista de ponent entre Santa Ponça i Peguera, i les variants de Manacor i Sant Llorenç, projectes tots molt necessaris que abans ni tan sols es podien plantejar i que ara són una realitat en marxa que, a més a més, tenen finançament assegurat i a cost zero per als pressupostos de la Comunitat Autònoma.

També en referència a les infraestructures i en el marc del desenvolupament del Pla d'ampliació del transport públic, es preveu una despesa de més de 2.000 milions per a la reobertura de la línia ferroviària Inca-sa Pobla, 500 milions per a l'ampliació de la flota de trens i 250 per a la reubicació de les estacions de Palma i Inca, a més del finançament dels projectes dels trams sa Pobla-Alcúdia, Manacor-Artà i fins al campus de la UIB.

No voldria acabar sense fer una referència als consells insulars. Hi ha en aquest pressupost multitud d'aportacions que demostren la voluntat de dotar-los dels recursos suficients per a les seves competències traspassades. Així, s'incorpora el finançament addicional aprovat com a dotació de les competències en matèria de menors, a més d'altres partides per al pagament d'obres com l'edifici del Consell d'Eivissa-Formentera, la seu del de Menorca, o la recuperació per part del Consell Insular de Mallorca de l'edifici de la Misericòrdia. La voluntat de col·laboració i suport es demostra també amb l'aportació anual de tot el finançament dels programes socials dels consells, inclòs el salari social, una part important del finançament del Pla d'obres i serveis a favor dels ajuntaments, la creació de la primera xarxa telemàtica autonòmica d'Espanya, i una llista d'accions en matèria de formació i programes de tota casta, especialment adreçats als col·lectius més poc afavorits, com els joves o aturats de llarga durada.

És, doncs, aquest pressupost un projecte que manté les línies d'actuació iniciades pel Govern en anys anteriors i que s'organitza basant-se en la prudència que ha de regir la confecció, sempre, dels comptes de tota administració pública, més encara en temps de bonança i també en temps de millora de les circumstàncies que condicionen les nostres possibilitats. No volem caure en el triomfalisme, ni morir d'èxit, per això som els primers a aplicar a la marxa de l'administració autonòmica allò que darrerament recomanem al sector privat de les nostres illes en relació a la conveniència d'aprofitar l'actual conjuntura favorable per assegurar un creixement sostingut de cara a un futur no només proper, sinó també en el futur més llunyà.

I de la mateixa manera que ara podem mostrar amb aquest pressupost que hem fet la feina a la qual ens comprometérem quan assumírem la nostra responsabilitat de govern, una responsabilitat per la qual hem de retre comptes davant els nostres ciutadans, una feina per la qual ens paguen i que, per tant, estam satisfets i agraïts de poder-la demostrar. Fruit d'aquesta feina, el Govern presenta avui aquí un projecte pressupostari que aconsegueix els requisits que les nostres illes li exigeixen, és a dir, els principis constitucionals i bàsics de competència, anualitat, universalitat, anticipació i control.

És per això que els deman que retirin les esmenes a la totalitat presentades i votin a favor de la tramitació d'aquest projecte de llei, ja que la discussió sobre l'estructuració de les diferents partides pressupostàries i les disposicions concretes correspon al debat de les esmenes parcials, i no a aquest debat per a l'acceptació de la totalitat del pressupost. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I anam al debat de les esmenes a la totalitat, i la primera és la presentada pel Grup Parlamentari Socialista, número de registre 4886/98. Per fer-ne la presentació i la defensa té la paraula el seu portaveu Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, després d'aquest autocomplaent exercici de propaganda i autobombo que ha fet el Sr. Rami en aquesta tribuna, que no és més que el reflex de l'esperit exacte d'aquest pressupost, un pressupost la finalitat del qual és fonamentalment propagandística, procurarem -i crec que ho aconseguirem fàcilment- desmuntar aquestes argumentacions que tan sòlidament -aparentment- ens ha exposat el Sr. Conseller, perquè estan plenes de forats, de falsedats, de vagueses i d'enganyos.

En un tràmit parlamentari com aquest, què és un pressupost?, quin sentit té venir aquí a presentar i a demanar els vots en aquest parlament per a l'autorització pressupostària? El pressupost no és més que un document comptable on es reflecteixen les intencions de despesa, les previsions d'ingressos del Govern i serveix, ara, com a projecte per venir aquí a demanar l'autorització a la Cambra i perquè aquesta cambra tenguí l'oportunitat d'establir l'adequat control, tant abans com després, tant abans amb la seva aprovació com després amb la seva execució. I el primer que ens hem demanat, lògicament, és si aquest pressupost és un document que ens permeti fer aquesta feina, i la veritat és que ràpidament una simple ullada basta per contestar negativament aquesta pregunta: aquest no és un pressupost que ens permeti ni conèixer els objectius ni les prioritats ni els projectes del Govern, ni ens permet fer correctament l'exercici d'autoritzar i controlar la política econòmica del Govern per a l'any 99.

Per què? Perquè és un pressupost que està presidit fonamentalment per l'opacitat; no hi ha manera de saber coses essencials en relació als objectius econòmics del Govern. Vostès volen saber, per exemple, quins són els projectes d'inversions que emparen aquest pressupost?, no ho sabran, no existeix un annex on figurin els projectes d'inversions que emparen les partides pressupostàries que, presentades sota els prismes estrictament administratiu, ens posen damunt la taula; no hi ha manera de saber-ho, no existeix un annex d'inversions com existeix a altres pressupostos, per exemple en els de l'Estat. Vostès saben perfectament que cada any, quan es presenten els pressupostos de l'Estat s'aixeca immediatament un debat sobre la base del coneixement d'allò que contenen els annexos d'inversió dels pressupostos de l'Estat, i discutim si hi ha o no hi ha tal depuradora, si hi ha o no hi ha la previsió per a un hospital, per a un... Per què?, perquè hi ha un annex d'inversió que contempla les inversions del Govern; aquí no hi és, aquí una partida genèrica per a cada conselleria, inversions reals tants de milions i fora compromisos.

Si vostès volen saber exactament quina és la postura de la Comunitat Autònoma, comptablement parlant, econòmicament parlant, en relació a l'endeutament no ho sabran, perquè no sabran mai quin és el deute que aquesta comunitat autònoma transfereix a altres administracions, als ajuntaments, per exemple a través del Pla Mirall, per exemple a través del Pla 10, amb competències que són pròpies d'aquest govern, com tampoc no sabran quina part d'aquest deute està transferida a les empreses públiques mitjançant el mecanisme d'avaluar el deute d'aquestes empreses o d'aquests consorcis o d'aquests ens públics que es creen, precisament sense altre finalitat que endeutar-se. I després surten els meravellosos números de: "nosaltres no ens endeutam, nosaltres tenim un deute limitat", però mai no sabrem quin és el volum total dels compromisos que aquest govern té davant tercers, directament o indirecta, mitjançant el traspàs del deute a altres administracions.

Si vostès volen saber què es gastarà aquest govern en propaganda i publicitat, qüestió especialment sensible en un any com és el 99, que és un any electoral, no ho sabran, no ho sabran, i no solament pel fet que tot el capítol corresponent a despeses està englobat dins un total de despeses diverses -no s'han pres la molèstia de presentar sumades les distintes categories de despeses de publicitat i propaganda del capítol 2- sinó simplement perquè la publicitat de debò està dissimulada entre inversions immaterials o entre la mossegada que la publicitat se'n du en els projectes d'inversió concreta. No sabran mai què és el que es gastaran en publicitat.

Si vostès volen conèixer la gestió de tresoreria, aquesta cosa que ens ha exposat aquí el Sr. Rami dient que fan una gran gestió, una bona gestió dels doblers, si vostès volen saber per què amb un 3'5% de tipus d'interès bàsic del Banc d'Espanya, amb 42.000 milions de pessetes de deute comptablement registrat calen 4.500 milions de pessetes d'interessos, un 11%, quan els tipus d'interès estan al 3'5, tampoc no ho entendran. El Sr. Rami els explicarà, com ens va explicar a la compareixença, que això era perquè tenim deutes que vénen de quan els tipus d'interès estaven molt alts i, a més, la nostra -la seva- mala gestió de tresoreria, els duu a haver de fer operacions a curt termini, que són molt cares i que obliguen que en aquest moment tinguem l'11% del total del deute posat a necessitat d'interessos.

Això, Sr. Rami, és una molt dolenta gestió de tresoreria. O no han sabut renegociar el deute o, simplement, tenen una mala gestió del *cash flow*, una mala gestió de les necessitats que han d'atendre dins la tresoreria de la comunitat autònoma.

I és que aquest no és un pressupost transparent, no és un pressupost per fer explícites les despeses d'inversió, sinó per amagar-les. No és un pressupost per fer palesos els objectius polítics del Govern, sinó per improvisar-los en un any especialment electoral a la mesura dels interessos partidistes i no de l'interès general.

Que és un pressupost confús i opac, una mostra, una simple dada, una dada superficial, que el fa increïble. Miri, enguany és el primer any que l'educació es pressuposta imputant cada despesa al seu capítol, i això dona com a resultat que el capítol u, Despeses de personal, es triplica, es triplica, es diu aviat, es multiplica per tres, i en canvi, el capítol dos, Despesa corrent, creix només un 18%. Això és absolutament increïble. Qui fa la despesa corrent?, qui fa la despesa corrent si no la gent que fa feina, els llocs de feina?, en els llocs de feina és on es gasten papers i bolígrafs, i telèfon, i fotocopiadores, i aire condicionat, i electricitat, la despesa, corrent, i dietes, i transports. Com és possible que triplicant el cost dels funcionaris, la despesa corrent només pugui el 18%? Per una raó molt senzilla, perquè la despesa corrent no figura en el capítol dos, es dissimula entre d'altres capítols de despesa i, fonamentalment, dins les inversions immaterials.

Un altre cas bastant paradigmàtic és el cas de les inversions. No es tracta de mitificar-les, les inversions, el percentatge de les inversions depèn de les competències que un tinguí. És lògic que, quan arribi una competència com educació, que és una competència fonamentalment de despesa, no tant com d'inversió, sobretot en aquest moment, quan durant el període socialista s'han construït pràcticament totes les edificacions que calien en matèria educativa, passam a una predominança de despesa, en lloc d'inversió, i no passa res, però, al Govern, això no li agrada, perquè, propagandísticament, li va malament, li va malament que el pressupost passi a tenir un component molt elevat de despesa en relació amb la inversió, i en lloc de fer una feina explicativa

i senzilla, que tothom entendria, insisteix en demostrar l'indemostrable, que aquest és un pressupost essencialment inversor, i en el fulletó de propaganda, que no han facilitat als diputats però sí a la premsa, hi diuen que la inversió augmenta un 29'3%, i això, senzillament, no és veritat, la inversió no augmenta un 29%, perquè hi ha una evident manipulació de xifres, sense anar més enfora, hi afegeixen 8.000 milions de pessetes del Conveni de carreteres, o sigui, 8.000 milions de pessetes que posa l'Estat, se'ls fan seus per computar-los a efectes d'inversió, i per què no hi posen les despeses que fan a l'aeroport, o al port, o al consell insular, o als ajuntaments? Sumin-ho tot i veuran quines xifres d'inversió més magnífiques que surten. Vostès es dediquen a sumar xifres d'inversió a d'altres administracions perquè els surti bé això.

Però, és més, fan trampes, hi inclouen tot el capítol set. El capítol set són transferències de capital a les empreses, per exemple, a les empreses públiques. Jo els posaré un parell d'exemples, un de molt senzill, Ficobalsa, l'empresa que fa les fires, a Ficobalsa passen 140 milions de pessetes que vostès comptabilitzen com a inversió, després vostè agafa el pressupost de Ficobalsa, se'l mira, i Ficobalsa inverteix 23 milions de pessetes, on són els cent i busques de milions restants? No es dediquen a inversió, es dediquen a despesa corrent, es dediquen a fer fires, a gastar, a contractar gent, a electricitat, despesa absolutament corrent, però és igual, ja estan comptabilitzats com a inversió, ja ens ha millorat el *ratio*, igualment que a Ibatur, Ibatur, els 1.500 milions de pessetes que els passen, que gasten normalment, els poden gastar en una recepció, en copes, en convidar, en periodistes, etc., això tot figura com a inversió, tot, tot és inversió. I és clar, a partir d'aquí totes les xifres queden absolutament distorsionades. A Treball, totes les despeses de formació hi estan incloses, totes, independentment que sigui per a pagament de sous, de dietes, de material d'ensenyament, etc., tots els immaterials que hi inclouen, cursets, pagament de retribucions de personal, despesa corrent, 8.400 milions de pessetes en el pressupost de la comunitat autònoma i 2.400 milions de pessetes en el sector públic, signifiquen 10.800 milions de pessetes que figuren com a inversió i no ho són.

Per tant, tot això crea una aparença que no té res a veure amb la realitat. Per tant, és molt difícil, a partir d'aquesta opacitat, trobar les prioritats dels pressuposts. El pressupost és, un any més, un xec en blanc que no compromet a res, que ho permet fer tot en funció de les necessitats d'imatge, i això, una vegada més hi hem d'insistir, en un any d'eleccions.

I és evident que és un xec en blanc, com ho era el pressupost del 98. Miri, dos exemples molt senzills, després de la manifestació, després que 20.000 persones sortissin al carrer per protestar contra la política territorial del Govern, obligats a donar una resposta, s'inventen una via de subvencions per regar amb aigua depurada de depuració terciària, i no hi era, en el pressupost del 98 aquesta línia de subvencions, ni hi és, no hi figura, és més, en el pressupost del 98 de l'Ibasa el que sí que figura és que a mesura que hi hagi demanda i en funció que les disponibilitats pressupostàries ho permetin, instrumentarem depuració terciària per aplicar l'aigua depurada terciàriament per a reg, però és igual, si la necessitat obliga, ni demanda ni disponibilitats pressupostàries, com que el pressupost no ens limita per a res, treim el talonari de xecs, i ara hem de fer subvencions per aigua per a reg; de la mateixa manera que, si és necessari, declaram un parc natural perquè hi ha les demandes de la gent que hi ha al carrer protestant contra la seva nefasta política territorial, i ens ho inventam, és en el pressupost? No, hi ha un duro per al pressupost? Ni un, tant és!, això no té cap importància, com no en té el fet que l'any 99 hauran de fer, ni més ni manco, que el dic exterior del port de Ciutadella, 925 milions de pessetes, i el faran sense cap pesseta al pressupost, però és igual, si és necessari, ho faran, per què? Perquè el pressupost és un xec en blanc, i si necessiten 900 milions, ja els cercaran, faran una modificació de crèdit, treuran e talonari i faran el xec de 925, i si no, no faran el port de Ciutadella, és igual, perquè aquest pressupost no limita per res, no condiona, no disciplina, en absolut, l'activitat del Govern durant l'exercici pressupostari.

Tot això, senyores i senyors diputats, ja seria prou per justificar la nostra oposició a aquest pressupost i demanar el retorn al Govern, però jo crec que allò que marca la diferència fonamental entre la nostra postura i les propostes del Govern a través del pressupost són les prioritats polítiques que aquest pressupost té.

Com que no ho podem detallar ni podem dedicar-nos-hi, no tenim els temps il·limitat com el conseller, no podem repassar secció per secció, ens limitarem a tres grans blocs, a títol d'exemple, i amb quatre pinzellades, a subratllar clarament les diferències que hi ha entre les nostres posicions i allò que ens proposa el Govern, i aquestes pinzellades es limitaran a model territorial, a política social i a model institucional.

Quant a model territorial, hi ha una cosa que crida molt l'atenció. A la compareixença pressupostària del conseller Ramis, lamentablement absent, a la compareixença pressupostària per a l'any 98, el conseller Ramis donava sis prioritats, per a l'any 98, deia, el meu departament té sis prioritats, les Directrius d'ordenació del territori, la modificació del Pla de residus de Mallorca, el Reglament de sòl rústic, la Llei del sòl balear, els plans territorials parcials i els plans d'ordenació del medi natural, sis prioritats. Va venir enguany, l'any 98, per a l'any 99, i ens diu que té sis prioritats, i aquestes sis prioritats són exactament les mateixes, les Directrius, la modificació del Pla de residus, el Reglament del sòl rústic, enguany ja n'hi ha tres, no un, tres, la Llei del sòl balear, els plans territorials i els plans d'ordenació del medi natural. Per al Sr. Ramis, l'any 9 ha estat un any sabàtic, no ha fet res, perquè tot el que havia de fer l'any 98 ha quedat sense complir i ens ve l'any 98 a prometre'ns que l'any 99 ho farà.

Però jo crec que, pel que fa a la secció 15, Medi Ambient, una de les principals objeccions que nosaltres tenim en relació amb la política del departament, és la gestió de l'aigua, precisament d'això s'ha permès el Sr. Ramis presumir (...). I aquí sí que es mereixen un suspès total. El Govern ha renunciat a controlar i a exercir la seva competència, és a dir, la seva responsabilitat, i a gestionar l'aigua en alta. La política de consorci poble a poble, la nul·la voluntat de fer del proveïment d'aigua un factor essencial de la política dels nous assentaments ens manté en la política de continuïtat d'aquest pressupost, i em limitaré a donar un exemple, Sr. Ramis, mai, miri bé el que li dic, mai la Direcció General de Règim Hidràulic no ha limitat un nou assentament, de qualsevol tipus, per mor de la qüestió hidràulica, mai de la vida, al contrari, la Direcció General de Règim Hidràulic s'ha convertit en una oficina que facilita els dictàmens, els informes i tot allò que faci falta perquè tots els assentaments nous, totes les noves urbanitzacions, per entendre'ns, que es proposin, tinguin totes les facilitats del món en matèria hidràulica; mai de la vida hi ha hagut un sol informe de la Direcció General de Règim Hidràulic que hagi limitat, ni mínimament, un nou assentament urbà. Aquesta és la política hidràulica? Aquesta és la política hidràulica per a vostè, des d'aquesta tribuna, de la qual se sent tan orgullós? Mai de la vida hi ha hagut un sol informe limitatiu d'un nou assentament urbà. Això ja desqualifica totalment la seva responsabilitat en matèria de gestió d'un recurs tan delicat com és el recurs d'aigua en aquestes illes, i vostè surt a aquesta tribuna i parla de la gran preocupació pel futur i pel medi ambient del seu govern. Per favor, Sr. Rami, tenguí una mica de pudor, de vergonya.

Però una altra cosa que ens produeix un estupor, francament divertit, és la qüestió de les desclassificacions. L'altre dia llegia a un diari que el Govern explicava a un alt càrrec, a un alt càrrec, era una senyora, no me'n record del nom, del Ministeri de Medi Ambient que el Govern havia encetat una valent política de desclassificacions, i aquesta senyora, tot innocent, deia: "Hi estam d'acord i donam suport a la política de desclassificacions del Govern", però quina desclassificacions del Govern? El Govern no ha fet mai en la seva vida una sola desclassificació, i és més, l'únic que ha fet ha estat utilitzar la majoria d'aquest parlament per prohibir a la institució que volia desclassificar que ho fes, però quina barra tenen!, com poden dir que vostès duen a terme una política de desclassificacions i després es justifiquen posant en el pressupost 1.000 pessetes per pagar les indemnitzacions derivades de l'acció desclassificatòria del Govern? Per favor, per favor. Ja ho han explicat, això, al seu alt càrrec, això que tenen 1.000 pessetes per desclassificar?, que aquesta és la seva gran política?

Miri, vostè ha dit, n'ha parlat aquí, que aquest pressupost era un esforç per incrementar la qualitat de vida dels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma. Bé, jo crec que la qualitat de vida comença per una qüestió molt simple, al política d'habitatge, així de senzill. Els promotors es varen manifestar molt preocupats per allò que representava la possibilitat que dins un curt termini els preus dels habitatges es disparassin, jo, francament, jo entenc la lògica d'aquests senyors, que deien que el preu dels habitatges pujarien, quan es construïa molt més habitatge que el que era necessari. No entenc aquest mercat, on l'excés d'oferta produeix increment de preus, però bé, a la millor és que la meua economia està molt retardada respecte d'aquestes qüestions tan subtils. Però, en qualsevol cas, el que em feia gràcia era que el Sr. Matas anunciava que, efectivament, les restriccions en sòl urbanitzable suposarien un encariment del sòl i, per tant, un encariment de l'habitatge, bé, es referirà a mesures polítiques que qualche dia prendrà el Sr. Matas, supòs que no es refereix, de cap manera, a les mesures polítiques que ha pres el Consell Insular de Mallorca, qui ha anat ben alerta a no incloure-hi ni un sol urbanitzable residencial per residents habituals, és a dir, no turístic ni de segona residència, a les Illes Balears, i esper que sigui així, ja m'ho explicarà.

Acció social. He de fer molta via per acabar, ja. Segons la Conselleria de Presidència, el Pla gerontològic se'n duu 2.000 milions de pessetes addicionals d'aquest pressupost, d'una inversió que, suposadament, era de 12.566 milions en quatre anys, o sigui, més de 4.000 a l'any; després, en explicacions, resulta que 2.000 s'han convertit en 1.800, però si un agafa el pressupost d'acció social, l'any 1998, acció social, la Direcció General de l'Institut Balear d'Acció Social, tengué un pressupost de 6.500 milions de pessetes, i enguany, 7.800. Jo no entenc com afegint 4.000 milions de pessetes a un pla gerontològic, 6.500 es converteixen en 7.800, no en 10.000, és incomprendible; què passa? Que no és veritat que en el Pla gerontològic hi hagi 4.000 milions de pessetes, sinó que a penes 1.200, que bona part d'aquests doblers han estat detrets dels altres programes d'acció social, i, efectivament, si no, agafin i mirin els programes de joventut, de dona, de promoció i ajut social, que baixen en termes absoluts i en termes relatius. La política d'acció social baixa en favor d'una política probablement, amb tota seguretat, tenim dret a sospitar que electoralista, en favor de determinades accions a la tercera edat.

Educació, què hem de dir aquí! L'opacitat i la manca d'explicació dels objectius és paradigmàtica. Un exemple, la Direcció General d'Educació, que ja no existeix, que s'ha dissolt, figura en el pressupost com a responsable de l'execució de tots els programes d'educació no universitària, així és que ja ni tan sols les qüestions més simples d'acurar la redacció del pressupost s'han ateses. 10.250 milions de pessetes, 10.000 milions de pessetes, es despatxen així, a centres d'ensenyament concertat, d'educació infantil i primària, punt, 1.0.250 milions de pessetes; la secundària, pel que es veu, l'educació secundària, no existeix, aquí no se subvenciona, no n'hi ha concepte. Ni una paraula de distribució, ni una paraula de prioritats, ni una paraula de formació professional, i vostès diuen que això realment és un exercici que té cura en matèria d'educació? Miri, darrera aquesta opacitat, el que a nosaltres ens preocupa és que es detreguin recursos de la millora de la qualitat de l'ensenyament públic, i el cas de la formació del professorat és un cas suficientment evident, aquí on el conseller ho ha de reconèixer en aquesta cambra, que encara no s'havien arribat als nivells pressupostaris d'abans de les transferències, que es detreguin recursos de l'educació pública per a l'ensenyament concertat i que l'educació pública acabi reduïda a l'escola dels problemàtics, i que l'escola normalitzada sigui la corresponent a l'ensenyament privat.

2.000 milions de pessetes...

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Quetglas, hauria d'anar acabant.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Ja acab, Sr. President, em queda a penes un foli, en un minut acabaré.

2.000 milions de pessetes per a creació d'ocupació? No, són, una vegada més, distintes maneres de comptar els mateixos doblers, proagro, procomerç, proindústria... La veritat és que, quant a polítiques actives de pressupost, de creació d'ocupació, si tenim temps a la contrarèplica, ho detallarem, la resposta del Govern ens va deixar absolutament insatisfets, així com a la qüestió relativa a ls fixos discontinus, en els quals no tenc temps d'aturar-me.

Quina credibilitat té, Sr. Conseller, la promesa del Consell Econòmic i Social o de l'Agència Pública d'Ocupació? Quina credibilitat té que remetran una llei al Parlament en un exercici en el qual a partir d'abril vostès seran govern en funcions? Per què parlar de política institucional? Els consells insulars gestionen a penes un 75% del pressupost. No han fet partícips els consells insulars, que gestionen competències autonòmiques de la millora del finançament de què vostès gaudeixen, ni una pesseta en concepte de competències transferides als consells insulars, vostès milloren el seu finançament per la simple raó que s'ho queden tot i no fan partícips els consells de les seves millores de coneixement. Què dir de la contradicció que suposa que de les seves competències, de les seves, les subvencions als consells per a la gestió de la modificació del Pla de residus, per exemple, no hi dediquen ni un duro, però sí que posen molts doblers per a allò que significa una competència als consells, subvenció a l'urbanisme, partida de rehabilitació de patrimoni, el propi Pla Mirall, entrant en competència amb altres institucions públiques, això és una gran confusió i una deslleialtat institucional. Continua congelant el Pla d'obres i serveis amb 300 milions de pessetes mentre dediquen 35.000 milions al Pla Mirall, cosa que, sí tenim temps, ja detallarem, etc.

Podríem parlar de turisme, del fracàs de la desestacionalització, d'agricultura, d'indústria, de la resignació d'aquest pressupost a no fer de l'agricultura un sector amb viabilitat productiva, de sanitat, de l'absurd de pagar l'hospital d'Inca, però la veritat és que la manca de temps no ens permet fer-ne una exposició sistemàtica.

Per acabar, aquest és un pressupost opac, en el qual no s'esbrinen ni les prioritats ni els objectius, que falseja i oculta les dades d'inversió en propaganda, en publicitat, que persisteix en els errors tradicionals de política territorial, de política (...)al i de política institucional, i que no mereix una altra cosa més que ser retornat al Govern. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Bé, les paraules que el portaveu del Grup Socialista ha emès des d'aquesta cambra resulten una mica difícils de continuar i de contestar, sobretot..., bé, hauré de passar per sobre de tot el que han estat desqualificacions, quan no directament insults, no a les persones, és d'agrair que no insulti les persones, però sí a unes polítiques o a unes seccions concretes o a uns grups humans.

Resulta que llavors, si hem de discriminar tot el que són desqualificacions, quan no insults, és difícil trobar alguna cosa més en aquesta intervenció, més que un conjunt d'exabruptes i un conjunt de queixes, no sé si personals o polítiques, i, en qualsevol cas, una manifestació clara, la dificultat de saber què és el que hi ha en el pressupost. Llavors, fora d'assabentar-se què hi ha en el pressupost, treballar, fer feina, acudir a les compareixences en les quals cada un dels consellers respon a les preguntes que els diferents membres de les comissions poden demanar sobre quins són els continguts d'aquests pressupostos i mirar la documentació i demanar, a través de tots els sistemes reglamentaris d'aquest parlament, tota la informació que vostè pugui o vulgui saber.

No estam parlant d'un pressupost de desenes de bilions de pessetes, com és el cas del pressupost de l'Estat, parlem d'un pressupost de 134.000 milions de pessetes, al qual dedicam tot un període de sessions parlamentàries, pràcticament en exclusiva, i crec que hi ha temps, més que suficient, per, amb el treball que s'hi dedica, saber què és el que hi ha i el que no hi ha dins aquest pressupost.

En qualsevol cas, crec que bona part de la meua intervenció en aquest discurs ha estat esgranar quins són els projectes més importants i les accions més importants que hi ha contingudes en aquest pressupost.

No se sap el deute. Jo cada any li dic exactament quin és el deute, l'hi he dit a la compareixença en què vaig participar, però, és clar, quan vostè es posa davant els periodistes, els diu: No es pot saber quin és el deute, és un dels misteris més grans que hi ha en aquesta comunitat autònoma, és un dels fantasmes, que any rera any, segons sembla, quan s'atraquen les dates de Nadal, a vostè se li posa nerviosa qualque cosa i comença a veure fantasmes per tot.

Miri, l'endeutament d'aquesta comunitat autònoma a 31 de desembre del 97, valgui per a recontestació, una vegada més, als seus fantasmes de l'any 97, era de 41.691 milions de pessetes per part de l'Administració de la comunitat autònoma i de 20.946 per part del conjunt del sector empresarial que depèn de la comunitat autònoma de les Illes Balears. El 31 de desembre del 98 eren 43.244 milions de pessetes, i el sector empresarial, com a màxim, arribaria a final d'any a 23.197 milions de pessetes. I el 31 de desembre del 99, l'endeutament de la comunitat autònoma, ens comprometem en aquest pressupost que torni a ser el mateix que el de l'any 98, 43.244 milions de pessetes d'endeutament a llarg termini, i el del sector empresarial, s'ha previst que sigui de l'ordre de 26.346 milions de pessetes.

No sé si amb això se li curen les pors o els fantasmes. En qualsevol cas, si no se li curen, jo li recoman que se'n vagi a qualque país saxó i hi celebri la festa de *Halloween*, a veure si això li serveix de teràpia.

El deute de la comunitat autònoma és, un any més, el més baix de l'Estat espanyol, no sé si ho ha sentit repetir alguna vegada. L'endeutament de la comunitat autònoma s'eleva al 2'6% del PIB de les Illes, i en termes absoluts, comparant-nos amb la resta de comunitats autònomes, només la comunitat de Cantàbria i la comunitat de La Rioja tenen unes xifres més baixes d'endeutament que la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Standard&Poor's, si té por encara als fantasmes, sotmet des de l'any 94, si no me'n record malament, a una auditoria extensíssima de les nostres finances, i ens determina exactament quin és l'endeutament de la nostra comunitat, i és Standard&Poor's qui diu que l'any 97 el 44% dels nostres ingressos provenien d'estalvi entre la diferència entre els ingressos corrents i la despesa corrent.

El deute, Sr. Quetglas, és el 35% dels ingressos corrents a l'any 99, això vol dir que si dediquéssim només un 35% dels ingressos corrents, que consideram l'estalvi corrent en el pressupost, si el dediquéssim totalment a amortitzar el deute, significaria que només en un any podríem tornar el cent per cent del deute de la comunitat autònoma.

Li ho explicaré perquè ho pugui entendre amb més claredat encara.

Imagini's una família que té uns ingressos de deu milions a l'any, i que aquesta família vol comprar-se un habitatge, i que per comprar-se aquest habitatge decideix agafar una hipoteca de 3'5 milions de pessetes a pagar en deu anys. Vostè creu, Sr. Quetglas, que és un endeutament excessiu per a una família amb uns ingressos de deu milions de pessetes endeutar-se 3'5 milions de pessetes per finançar una inversió com és un habitatge? Creu, Sr. Quetglas, que és excessiu? Pot continuar espantant la població, els ignorants que el pugin escoltar, pot continuar espantant-los dient que el gran fantasma d'aquesta comunitat autònoma és el nivell d'endeutament i que la comunitat oculta la informació de l'endeutament, etc.? Bé, jo crec que sobre el deute, no sé si hi té gaires dubtes més, però, en qualsevol cas, li torn a oferir les meves explicacions quan les vulgui o quan les necessiti.

Els interessos, un altre fantasma, una altra història terrible. Els interessos són tremendos, estam pagant uns interessos de l'11%, etc., i després sortirà el conseller i començarà a explicar històries estranyes. Miri, d'històries estranyes, li'n puc explicar, com ja ho vaig fer, perquè ja fa dies que vostè explica aquesta història dels fantasmes dels interessos. L'altre dia vaig explicar davant els mitjans de comunicació quins tipus eren els que tenim contractats a les operacions financeres, la totalitat de les operacions financeres de la comunitat. Hi ha un pressupost, una operació de préstec que es va signar l'any 90, que era a tipus variable, i es fixava en el tipus del Mibor més una comissió del 0'20%; l'any 94 es va fer una emissió d'obligacions, i aquesta emissió d'obligacions té un tipus fix del 9'75%, li record que l'any 94 era l'època en què governaven els seus col·legues a Madrid, i els tipus d'interès de mercat l'any 94 eren del 13%, o sigui, que el tipus d'interès, un 13%, i la comunitat va obtenir unes obligacions al 9'75%, va ser aquest any, el 94, quan vàrem poder mostrar la nostra solvència a través dels informes de Standard&Poor's, i això ens va permetre obtenir unes condicions de tipus d'interès que en aquell moment eren immillorables, i des que el Govern del PP ha aplicat al conjunt de l'Estat espanyol una política sana per sanejar la nostra economia, doncs, evidentment, s'ha quedat antiquat, s'ha quedat car. A més, l'any 94 hi ha tres operacions més, una, contractada al Mibor+0'19%, una altra, a Mibor+0'20%, i una altra, al 10'95%, contractada amb el BEI, l'any 94, també li ho record, els tipus normals en aquella època eren del 13%, el que passa és que aquesta operació es va contractar com una operació a tipus fix però revisable l'any 2002, i fins aquest moment tenim un sistema de derivats que ens permet que aquest tipus del 10'95 sigui molt més baix avui, el tipus efectiu. L'any 95 es va signar una altra operació, que està al Mibor+0'16%. L'any 97 s'han signat dues operacions, una amb el Banc Europeu d'Inversions, al 5'40 fix revisable, i una altra amb el Banc Bilbao Vizcaya a Mibor+0'07%.

Bé, aquestes operacions que estan a tipus variable, avui, gràcies que estan a tipus variable i gràcies a la política que el Partit Popular desenvolupa des de l'any 95, es paga per part de la comunitat autònoma a uns tipus que estan entre el 3'5 i el 4%, totes aquelles operacions de tipus variable. Evidentment, quan se sumen totes les que s'han contractades al llarg del temps, el tipus mig surt superior, però, per altra banda, hem de considerar que les xifres de què parlem en el pressupost no són les xifres de pagament de tipus d'interès, sinó que són els criteris màxims del que considerem que la prudència pressupostària ens permet preveure que es podria pagar per impostos. Per tant, el calcul d'aquesta xifra està basat en una evolució de màxims dels tipus variables per al pròxim any, en una evolució de màxims quant a les operacions que es pugui contractar, en una avaluació de màxims dels tipus d'interès a pagar en les operacions a curt termini i en les operacions de suport als municipis, als serveis de recaptació que es desenvolupen des de la Comunitat Autònoma. Per tant li quedi clar, Sr. Quetglas: no hi ha cap altra administració pública en aquestes illes que pugui presentar una gestió financera més òptima que la que està desenvolupant la Comunitat Autònoma. Li quedi clar que difícilment altres administracions públiques, ja no de les Illes Balears sinó de tot Espanya, tenen opció a obtenir uns tipus d'interès tan baixos com els que el Govern balear desenvolupa, i això no soc jo, qui ho diu, sinó que és la pròpia agència d'anàlisi de solvència del Govern, Standard&Poor's, agència que, evidentment, suposo que té un credibilitat molt superior que els fantasmes que vostè veu dia sí dia també.

La despesa corrent, vostè també ens parla que la despesa corrent s'ha incrementat d'una forma extraordinària, que si feim més fantasmes d'ocultacions de despesa corrent, etc. Miri, el capítol 1 del pressupost l'any 98, considerant les competències en matèria d'educació, pujava a 44.300 milions de pessetes; l'any 99 puja a 48.800 milions de pessetes. El pes específic sobre el total del pressupost ha davallat un 0'38% dins el nostre pressupost, i aquests increments deriven, per una banda, de l'increment de l'1'8% en el personal en general de la Comunitat Autònoma, de les millores de retribucions al professorat per tal de relacionar-les amb una iniciativa de millora de la qualitat educativa, en els increments de competències que hem rebut per part de l'Administració central, els desplaçaments que suposa la meritació de retribucions per antiguitat, en els acords sindicals que s'han pres amb el personal sanitari laboral, en els increments prevists com a criteris de màxims per als sous al Parlament i, en total, això suma aquest increment de 4.500 milions de pessetes.

No hi ha cap increment d'alts càrrecs en el pressupost de la Comunitat Autònoma excepte en aquells que deriven dels serveis centrals pels nous serveis transferits en matèria d'educació.

El capítol 2 té uns increments que estan justificats en els nous serveis transferits en matèria de treball i de la taxa de joc, en l'increment de la despesa aprovada per la Mesa del Parlament, pels pressuposts del Parlament; a les eleccions que s'han de produir l'any 99 suposen una despesa electoral que evidentment es produeix una vegada cada quatre anys, i a l'increment important que suposa -720 milions de pessetes- la gestió de les noves residències que, durant molts d'anys, l'Administració central ens va negar i que, des del moment en què vàrem pactar amb el Govern del Partit Popular el traspass de l'Insero s'obre la porta perquè es puguin construir, com començaran a construir-se l'any 99. Per tant, en termes homogenis, comparant el capítol 2 d'aquest any amb l'any passat, incrementa un 3'82%, la qual cosa és molt important en termes d'austeritat i de contenció de la despesa corrent si consideram l'important increment en la capacitat inversora de la Comunitat Autònoma.

Igualment li podria explicar que aquests conceptes d'austeritat reflectits en el capítol 4, però per fer més curta aquesta intervenció, com que vostè no ha fet esment especial a aquest capítol 4 ho deixarem per a una intervenció posterior.

Igualment ha parlar de l'immobilitzat immaterial. Aquest també és un tema recurrent en tots els debats de pressupostos. Jo crec que el millor és remetre'm a les meves intervencions d'anys anteriors en aquest tema i, tal vegada, per resumir diré que inversions en matèria de formació, en matèria de compra de *software*, de realització d'estudis tècnics en matèria de normalització lingüística, crec que no és dir cap doi i, en qualsevol cas, entra de ple en el que la Unió Europea en el llibre blanc de Jacques Delors demanava a totes les administracions públiques: que prenguin major consciència de la importància d'aquestes inversions en immobilitzats immaterials perquè tenen cada vegada més importància cap al futur, més que una política de creació d'infraestructures, la política de creació de totxos o d'inauguració de totxos.

Ha parlat també de política social, ha utilitzat alguns termes desqualificadors per referir-se a la política social desenvolupada pel Govern. Jo ho entenc, entenc que vostès queden sense cap discurs: tradicionalment el Partit Socialista ha venut que és el que té sensibilitat social i el Partit Popular no en té, i (...) neoliberalisme salvatge, societat insolidària, etc., etc. Vostès necessiten tenir aquest discurs i la realitat dels fets demostra que la política que desenvolupa el Partit Popular, aquesta política que vostès infamen en termes desqualificatius, que és aquella que produeix riquesa i és de la creació d'aquesta riquesa d'on poden sortir polítiques socials efectives.

No li faré esment sobre la tradició socialista al llarg del segle XIX i del segle XX, això ho reservarem al Sr. Grosske, però en qualsevol cas crec que és important tenir alguns conceptes clars: vostè recorda, Sr. Quetglas, el que no sé si és líder o només un terç líder seu, que és el Sr. Felipe González que va guanyar unes eleccions -no sé si dir enganyant o no- però promentent 800.000 llocs de feina creats en una legislatura, no sé si ho recorda, no sé si era massa jovenet vostè llavors o si ja treballava en el món de la política. En qualsevol cas li puc dir que aquesta promesa que va incomplir durant tretze anys el Sr. González, que ningú, especialment des de l'esquerra, va denunciar a pesar de l'elevada autoestima de la seva ètica i de la seva moral que sempre hi ha hagut en el seu partit, aquesta promesa de creació de 800.000 llocs de feina el Partit Popular, en aquests moments, en només dos anys de govern està a punt de fer-la una realitat, una realitat la creació de 800.000 llocs de feina sense promeses i parlant amb els fets, que és el discurs que jo he vingut a fer aquí, el de parlar amb fets, el de parlar amb els pressupostos, amb l'explicitació que els mateixos pressupostos fan.

Política social. Miri, Sr. Quetglas, hi ha una anàlisi, una dada que tal vegada expliqui molt bé quin és el gir que aquests pressupostos fan en la seva política. La forma d'analitzar uns pressupostos és veure a on van els increments de finançació d'aquests pressupostos, i d'aquests pressupostos, de l'increment de 14.000 milions de pessetes de què ja hem parlat, un 75% va a parar a fins de caràcter social: a educació va a parar el 36%, a millora de l'ocupació, a millora de la formació va un 19%, al Pla de persones majors un 9%, a complir amb l'objectiu del 0'7% de cooperació amb el Tercer Món un 3% d'aquest increment, i a millora de la finançació de medi ambient un 9%; en total, un 75% dedicat a la millora del que podríem dir fins de caràcter social, millora del benestar social per a tots els ciutadans d'aquestes illes. Una altra dada, un altre fet del pressupost, allò que en la classificació tradicional, en la classificació funcional pressupostària acceptada per totes les administracions públiques i acceptada a nivell europeu, la classificació funcional dels grups 3 i 4 dels pressupostos sumen un 65% d'aquest pressupost. Per tant, la despesa de caràcter social és la principal despesa que hi ha en aquest pressupost. L'any 98 eren 77.800 milions, l'any 99 800.356 milions, un increment d'un 12%, increment que augmentaria si hi afegíssim a aquestes quantitats l'increment del 0'7% i les quantitats que en el pressupost dels consells insulars són també del grup 3 i 4 de la classificació funcional; això faria que no fos un 65%, si hi afegim aquestes quantitats, sinó que parlàssim d'un 67%.

El Pla d'acció social entre el pressupost de l'Ibas, és a dir, l'Institut Balear d'Acció Social, i el pressupost de la Direcció General d'Acció Social puja, en la cas del pressupost de l'Ibas un 30'6%, i en el cas de les dotacions per al Pla de persones majors pràcticament un 50% sobre el pressupostat l'any passat. Aquestes ajudes es materialitzen en els recursos alternatius, ajudes a domicili, teleassistència i, a la vegada, desgravacions fiscals per a les persones majors, 650 milions de pessetes; i en 3.000 milions de pessetes en crear les residències que els successius governs socialistes varen negar a aquesta terra: per crear-ne noves, per reconvertir places d'atenció i per concertar places, en total 3.000 milions de pessetes. Per altra banda, el Pla Oci és, a la vegada, una acció per desestacionalitzar el nostre sector turístic i una acció per millorar les condicions de vida, la qualitat de vida dels nostres majors. Igualment les altres activitats de promoció sociocultural, que en total conformen uns pressupostos de 4.700 milions de pessetes per al Pla de persones majors.

En l'àmbit de l'atenció a les minusvàlideses hi ha la creació, la dotació de 90 milions per al centre Joan XXIII d'Inca, 400 milions de pessetes per donar suport a les magnífiques accions que desenvolupa l'Unac, 100 milions de pessetes per al centre de son Tugores, 20 milions per a beques i ajudes. Hi ha també altres dotacions, 425 milions de pessetes, per a altres actuacions en l'àmbit de marginació, pobresa, immigració, exclusió social, etc. Les dotacions per al 0'7% han passat de 25 milions de pessetes l'any 94 a 941 milions de pessetes l'any 99, s'han anat duplicant any rera any acomplint, finalment, amb el que va ser un compromís del Partit Popular expressat a l'inici d'aquesta legislatura i que vostès, any rera any, han posat en dubte, quan no han assegurat que mai no seria una realitat. Li continuo dient que nosaltres intentam parlar amb fets i no amb desqualificacions.

Formació ocupacional. Jo crec que vostè no posarà en dubte la importància de la formació ocupacional com a política integradora, com a política de millora de les condicions de les capes més febles de la nostra societat i com a política per millorar la competitivitat de les nostres empreses. L'any 98 aquestes dotacions a la secció 19 eren 4.380 milions de pessetes, l'any 99 7.000 milions de pessetes, un increment d'un 60'6%. El pes específic d'aquestes dotacions ha passat de ser un 3'63% del pressupost a ser un 5'23 sobre el total del pressupost en un pressupost que ha augmentat considerablement, i és una formació dirigida als parats de llarga durada, als sectors més desfavorits, als joves, a la igualtat d'oportunitats d'homes i dones, estabilitat i creixement de l'ocupació, millora del potencial humà...

Jo crec que aquest govern està demostrant amb fets i no amb paraules que una economia de serveis està basada en la importància del capital humà. Per tant, les inversions en la millora del capital humà no només són inversions, sinó que són inversions de la màxima importància, de la màxima transcendència, no només per raons econòmiques, per raons de competitivitat, sinó també per raons d'integració social i de cohesió social. Millorar el capital humà de les nostres illes és millorar la qualitat dels productes industrials, agrícoles i de serveis de les Illes Balears.

Jo crec que aquestes paraules el que reflecteixen no són opinions, opinions que lògicament, jugant el seu paper d'oposició, doncs han de ser negatives, desqualificadores, no crec que sigui tan necessari que siguin desqualificadores, podrien ser simplement el producte d'una feina d'oposició, de recerca de dades, cosa que he trobat a faltar en la seva intervenció, i d'argumentacions lògiques i fonamentades raonablement. En qualsevol cas, jo intent contestar les seves desqualificacions amb dades i amb arguments i amb fets documentats basats en els pressupostos.

Ha parlat també de les actuacions en matèria d'habitatge. Ha parlat també de desclassificacions, s'ha demanat quines són les accions de desclassificació que ha fet el Govern. Miri, jo no sé si recorda un nom que es diu es Canons; en es Canons el Govern va posar la finançació que fes falta per tal de finançar la desclassificació d'aquest espai i deixar-lo verge. Jo no sé si vostè recorda qui ha duit les negociacions per tal que aquest espai no quedi verge. Sr. Quetglas, vostè que va participar en aquesta manifestació que vostè mateix diu que era contra la política del Govern, hauria d'explicar per què no va quedar verge aquest espai i hauria d'explicar per què aquesta manifestació que era contra la política del Govern no té res a veure amb qui presideix la Comissió d'Urbanisme del Consell Insular de Mallorca. En qualsevol cas són les meravelles dialèctiques que es poden desenvolupar dins un lloc com aquest parlament.

Actuacions en matèria d'habitatge. Miri, en reforma d'ARI s'han invertit 500 milions de pessetes, en matèria d'aluminosi 328 milions de pessetes, en el pla quadriennal d'habitatge 2.290 milions de pessetes, en rehabilitació del cas antic 355, mentre que els ingressos això totalitza 3.483 milions de pessetes amb uns crèdits de previsions d'execució de 4.800 milions de pessetes i amb una recepció de fons per part de l'Administració central de 2.500 milions de pessetes.

Bé, jo crec que li he contestat suficientment sobre les seves paraules. És difícil trobar més arguments en contra del pressupost dins les seves desqualificacions; tal vegada quan vostè diu que això és electoralisme, el que ha estat fet el Govern a través d'aquest pressupost o a través de la seva política a llarg d'aquests tres anys, tal vegada a vostè li pugui moure certa sensibilitat pensar que mai en la història d'aquesta comunitat autònoma el nivell d'atur no havia estat tan baix com el que hem tengut al llarg d'aquest exercici: 16.680 aturats registrats a l'Inem el mes d'agost d'aquest any, que és la xifra més baixa en els últims 20 anys, i en el mes de gener també tenim -en aquest any 98 i esperem que les dades del 99 encara siguin millors- un nivell d'atur que és dels més baixos també de la nostra història; per tant, estam creant llocs de feina no només en els mesos d'activitat turística sinó també en els mesos de temporada baixa, la qual cosa significa que almenys no ho devem fer tot tan malament com vostè assenyala. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula el portaveu del Grup Socialista.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, clar, com que el conseller duia unes carpetes amb els dossiers preparats per escrit amb el que m'havia de replicar, ha dit que jo havia insultat. Jo no he insultat ningú, jo he desqualificat aquest pressupost, evidentment: a mi no m'agrada, no el compartim, però jo no he insultat ningú; ara, al Sr. Conseller, pel que es veu alguna de les intel·ligències que l'assessoren li havia apuntat que jo insultaria i en el paper li ha escrit que jo he insultat. No he insultat ningú, en absolut, i molt menys a vostè, Sr. Rami.

Miri, no em doni classes de diputat, Sr. Rami, eh?, jo faré l'oposició d'acord amb el que el nostre grup entén que hem de fer l'oposició, però no em digui el que he de fer i el que no he de fer a les compareixences perquè probablement l'únic diputat que ha anat a totes les compareixences d'aquesta cambra ha estat un servidor. Per tant, no em vengui aquí a explicar el que he de fer i el que no he de fer.

Bé, parlem ja de coses concretes. Fantasma del deute: vostè m'envia a Halloween; jo a vostè l'enviaria a la festa dels Sants Innocents perquè vostè se n'adoni que la gent ha deixat de ser innocent. L'import, el muntant comptable del deute de la Comunitat Autònoma i de les empreses públiques, ja el sé, jo ara el que vull és que surti vostè a aquesta tribuna i ens digui quin és l'import dels avals a les empreses públiques que la Comunitat Autònoma té assignades i, per tant, respon dels deutes d'aquestes empreses públiques. Quin és l'import dels avals que aquesta comunitat autònoma, que aquest govern, ha fet a les empreses privades i, per tant, respon davant tercers d'aquestes quantitats?. Quina és la quantitat de doblers empenyorats pel Pla 10, és a dir, que ha traslladat el deute del Govern als ajuntaments perquè els ajuntaments s'endeutin i el de la Comunitat Autònoma no hi figuri? Quin és el volum de deute empenyorat pel Pla Mirall? Quin és el volum de deute que vostès deuen per expropiacions? Quin és el volum de deute avalat o no pel Govern de la Comunitat Autònoma de consorcis d'aigua o d'altres temes? I tot això, m'ho sumi: no ho ha fet mai, Sr. Rami, no ho ha fet mai; per tant, mentre vostè no faci aquest exercici jo continuaré dient que vostè amaga el deute d'aquesta comunitat autònoma perquè això és la situació real.

Vostè ha posat un exemple i m'hi vull penjar: vostè ha dit que una família que guanya 10 milions de pessetes anuals i té una hipoteca de 3'5, la seva situació està molt sanejada. Home!, depèn, perquè si aquesta família resulta que es dedica a avalar els amics insolvents per unes quantitats superiors, si es dedica a constituir societats que incorren sistemàticament en pèrdues, si el cap de família posa crèdits en nom dels seus fills o del cònjuge, si el cap de família deu doblers en el supermercat i al sastre i si, a més, demana doblers als familiars per pagar les despeses domèstiques i, a més, tot això ho amaga, Sr. Rami, llavors ja ho discutiríem, si la seva situació és de solvència o no solvència. El que passa és que no ho sabem, no sabem el que vostès deuen al supermercat, el que vostès deuen a la família, el que vostès han empenyorat a través de persona interposada o el que vostès han fet empenyorar-se a altres administracions, ho tenen ben amagat i, clar, després surten aquí amb unes xifres comptables precioses. Si tot això s'amaga, Sr. Rami, llavors no ho podem dir amb aquesta seguretat, que el nivell de solvència de la Comunitat Autònoma és el que és.

En relació a la gestió de tresoreria només li diré una cosa: Sr. Rami, gràcies per les seves paraules en aquesta tribuna, gràcies per reconèixer que no han sabut renegociar el deute i que fan una nefasta gestió de caixa. No parlarem més d'aquest tema, li agraeisc la sinceritat.

Vostè em diu que les nostres esmenes són recurrents. Vostè em diu això!, que les nostres esmenes als pressuposts són recurrents, quan si hi ha una cosa repetitiva fins a l'oi són aquests pressuposts de la Comunitat Autònoma que, fins i tot, repeteixen les mateixes faltes d'ortografia, si no miri el pressupost d'Agricultura. Però no només això, sinó que van afegint les coses. Miri, ara li llegiré una cosa: "Actuacions protegibles en matèria de sòl, aluminosi, rehabilitació i adquisició d'habitatge" és una cosa que, segons la memòria de la Conselleria de Foment es fa una, dues, tres, quatre, cinc, sis, set, vuit vegades, perquè això figura a vuit activitats, a vuit programes distints, o a vuit castes d'elements d'activitats distintes; inspecció laboratori ho fan dos; conservació del patrimoni també tres o quatre, etc., etc. Per tant, no em parli de desídia, no em parli de reiteració, no em parli d'insistència. Si és que fins i tot en aquest pressupost hi ha unitats administratives que han desaparegut i que continuen figurant com a responsables de l'execució de programes, per l'amor de Déu!, si vostès tenen un programa absolutament obsolet -i vostè ho sap- informàtic d'elaboració d'aquest pressupost que és penós, fins i tot sota el punt de la seva escriptura, per favor!, no em vengui vostè amb aquests arguments.

I vostès han descobert enguany la política social, vostès enguany han descobert la política social, però lamentablement, fent quatre números es veu que vostès en aquest tema senzillament enganyen, i això és un greu pecat, Sr. Rami, això és un tema molt seriós en aquesta comunitat autònoma. Ve la Sra. Estarà a la compareixença i diu: "4.000 milions de pessetes per al Pla gerontològic; 12.000 milions de pessetes en quatre anys, 4.000 anuals", i el pressupost d'acció social passa de 6.500 a 7.800, és a dir, en puja 1.300; com pot ser que n'hagin dedicat 4.000 a un pla gerontològic i el conjunt del pressupost només en pugi 1.300?, com pot ser mai? Idò per la senzilla raó que no és veritat, que hi hagi 4.000 milions per al Pla gerontològic, no n'hi ha ni 2.000, que diu: "Home!, n'hi ha 2.000 que ja els

gastàvem i aquest ja compten"; no, ni aquests, tan sols no hi són. I per què els programes de joventut, de dona, de promoció i ajuts socials baixen, Sr. Rami? Miri, és especialment penós que en temes de política social vostès manifestin aquesta absoluta insensibilitat i aquesta absoluta complaença. Vostè sap, perquè a vostè li toca saber-ho, que el 70% de contractes de feina que es fan en aquesta comunitat autònoma són menors de sis mesos, Sr. Rami, i contra això vostès, ni en aquests pressuposts ni a la seva acció política, no fan res.

Vostè sap que segons l'informe de Sa Nostra i de Càritas hi ha 6.000 famílies -és a dir, més de 30.000 persones- en situació de pobresa severa, Sr. Rami. Vostè sap que aquesta és la comunitat autònoma on hi ha més accidents laborals de tot Espanya. Vostè sap que vostès són els darrers en el compliment dels plans d'habitatges públics de les comunitats autònomes de tot Espanya quan aquí hi ha 7.000 famílies, 7.000 famílies que no tenen un habitatge digne, i aquest quadre, Sr. Rami, és el resultat de la seva acció política de 15 anys, aquest és el quadre, i davant això vostè adopten una postura d'autocmplaença, autobombo i absoluta passivitat, i aquests pressuposts no tenen ni un sol esforç seriós per donar resposta a això, i això és el que la societat els demana i per això la societat els dóna l'esquena cada dia més. Sr. Rami, vostè diu que el 70% de l'increment de 14.000 milions de pessetes se'n va a política social. No ens ho creim, no ens ho creim perquè les xifres canten, Sr. Rami, això no és veritat.

I vostè subratlla l'immens esforç en matèria de formació. Quan va comparèixer aquí el conseller, quan va comparèixer per explicar el pressupost el conseller de Treball, va dir i li vàrem demanar per polítiques actives d'ocupació i es va limitar a contestar en matèria de formació, i li vàrem dir: "i després de la formació, què?", la política activa d'ocupació comença per la formació, però no acaba en la formació, perquè quan una persona formada, que ha passat cursos, que ha fet un esforç i es troba amb contractes de feina de mesos, de setmanes, de dies o d'hores, l'únic que aconsegueix és una gran frustració i moltes depressions.

Per últim, el tema educatiu. Miri, l'esforç inversor durant el període socialista, que vostè tant dejecta, va ser el més important en matèria educativa que hi ha hagut mai, ja ho va dir el Sr. Antich en el debat de política general al Sr. Matas. Aquí han fet escoles la República i els socialistes, ningú més. Miri, ara li diré una valoració, etapa 83-89, construcció d'habitatges; diu: "Com podem veure, la inversió realitzada en la construcció de centres nous o en la realització d'obres de reforma en aquest període (83-89) ha estat excepcional en comparació amb les altres èpoques esmentades". Sap qui firma això?, el Sr. Pere Cantarero Verger; el coneix, no?, el Sr. Pere Cantarero; és a dir, les persones que mantenen un mínim d'objectivitat s'adonen que amb aquestes coses no es pot, no s'ha de jugar.

I un darrer apunt, Sr. Rami; miri, vostè m'ha retret la manifestació. Jo, efectivament, vaig anar a la manifestació, com a president de la Comissió Insular d'Urbanisme del Consell de Mallorca vaig anar a la manifestació. Sap què passa?, a mi no em xiularen, Sr. Rami, a mi no em xiularen. M'agradaria saber què hagués passat si hi hagués anat vostè, o el Sr. Matas, o el Sr. Ramis o el Sr. Verger. Gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Rami, Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Antoni Rami i Alós):

Molt bé, estic content que no li xiulassin, igual que estic content que mai no xiulin a ningú, igual que estic content que la normalitat en el funcionament de les institucions o de les administracions discorri per les vies ordinàries, per les vies democràtiques en les quals les majories surten d'unes eleccions, d'unes urnes i, a partir d'aquí, s'elegeixen representants i a partir d'aquí es prenen decisions i a partir d'aquí es poden desenvolupar polítiques urbanístiques i de tot tipus, i no, evidentment, xiulant o no xiulant pel carrer. Per tant, esper que vostè s'inspiri més en les pràctiques democràtiques i menys en les pràctiques almenys adocràtiques.

En qualsevol cas, bé, la veritat és que no hi ha cap tema nou. Ens ha repetit els mateixos conceptes; jo li he presentat aquí fets, dades, aspectes concrets, evidentment difícils de contestar, difícils de rebatre, i vostè no s'ha esforçat en rebatre absolutament res, sinó que simplement m'ha dit: "No m'ho crec". Bé, és difícil..., com diuen no hi ha pitjor cec que el que no hi vol veure; per tant, si vostè no hi vol veure jo no puc fer absolutament res per solucionar-ho, només repetir i reiterar les dades i els fets que ja he relacionat abans. Com que fer-ho cansaria la paciència de tots els diputats aquí no ho faré.

Vostè diu que la gestió de tresoreria és nefasta. Miri, nefasta..., ja li he dit que difícilment hi ha una altra tresoreria, no només a la resta d'administracions públiques en aquestes illes, no només a altres administracions autonòmiques a Espanya, que puguin accedir a les condicions financeres que el Govern balear pot accedir, sinó que jo li diria que fins i tot la resta d'entitats privades que per la seva dimensió puguin tenir departament de tresoreria molt especialitzats, difícilment accedeixen als nivells de les operacions financeres que pot fer el Govern balear gràcies a la bona gestió no només financera, no només de la tresoreria, sinó del conjunt de la gestió econòmica d'aquest govern que, repetesc, Standard&Poor's ahir va assenyalar com a modèlica i va assenyalar el nivell de les comunitats històriques d'Espanya i el nivell de comunitats, de regions europees com pot ser l'Îlle de France, la regió de la ciutat de Brussel•les o la regió de Baviera.

L'única crítica argumentada amb fets que he pogut detectar de les seves argumentacions, és que vostè ha detectat no sé quines faltes d'ortografia a les memòries del pressupost. Bé, això conté en si mateix un element positiu, i és que sembla ser que s'ha mirat els documents del pressupost, el felicit, en qualsevol cas, procurarem que aquestes faltes d'ortografia no es repeteixin i, en qualsevol cas, desitjar que a part de faltes d'ortografia, algun dia pugui exercir una política d'oposició més sòlida que la de denunciar faltes d'ortografia al pressupost.

Que el sistema informàtic és antiquat, doncs sí, sí que és antiquat, miri, els sistemes informàtics, normalment se sol considerar que la seva vida operativa és de cinc o deu anys, es planteja la seva amortització com a inversions que són, immobilitzats immaterials en el cas dels pressuposts de la Comunitat Autònoma, inversions immaterials, doncs com a immobilitzats que són, es planteja normalment la seva amortització en cinc anys, normalment es parla que queden obsolets en tres anys, i aquest sistema informàtic amb el qual s'ha elaborat el pressupost data de l'any 87, per tant, té onze anys. Això vol dir que difícilment pot estar en última línia, en última punta d'avantguarda d'operació informàtica, però ja l'he tranquil·litzat abans explicant-li que el Govern està impulsant decididament un pla per crear l'administració digital, un pla per renovar totalment el sistema de gestió econòmica i financera i el sistema de gestió de recursos humans, i esperem que abans de l'any 2000 aquest nou sistema informàtic pugui presentar uns pressuposts que li agradin més a vostè i que tinguin majors facilitats i majors operativitats.

En política social enganam. Miri, aquestes són les seves declaracions, no sé si això és un insult o no, crec que vostè està acostumat a dir això i sembla ser que no ho considera un greuge, jo sí, i, en qualsevol cas, com a tal greuge no li contestaré, només li diré que nosaltres en política social parlam en fets, i aquests fets són la taxa d'atur més baixa de tota Espanya, el nivell d'ocupació més alt de tota Espanya, els nivells de renda per càpita més elevats de tota Espanya, una política des del Govern que contempla els 65% de tots els crèdits d'aquest pressupost que presentem avui aquí, dirigits a la creació de béns o serveis socials, un esforç del 75% de l'increment del pressupost que va dirigit a béns o serveis socials i una política per a les persones majors, que vostè desqualifica específicament concretament que dia rera dia es manifesta a través dels mitjans de comunicació amb iniciatives, amb obres, amb posada en marxa de noves iniciatives, moltes d'aquestes iniciatives que varen ser negades pels seus col·legues quan governaven a Madrid, sense cap denúncia expressada per vostè mateix.

Quant al sistema educatiu, jo no sé si es varen fer grans esforços o no en aquests anys, no li desmentesc, si hi ha unes dades que ho diuen tal vegada sigui així, però sí que li vull recordar que una persona que coneix molt bé aquestes competències, perquè ha gestionat aquesta misèria durant molts d'anys, va dir que si poguessin accedir a un finançament de 36.000 milions de pessetes, ens podríem donar amb un càntir a les dents, i el Govern del PP a Balears amb el Govern del PP a Madrid, va poder acordar un traspàs amb 40.500 milions de pessetes per a aquestes competències. I és precisament aquesta sensibilitat cap a les necessitats educatives de les Illes Balears el que permet l'increment molt important de les dotacions financeres per a aquest nou sistema educatiu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grups que vulguin intervenir per fixar la seva posició? Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la seva portaveu Sra. Maria Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El Grup Popular no donarà suport a l'esmena presentada pel Grup Socialista, en tant que nosaltres creim que la gestió dels ingressos i de les despeses que se'ns presenten amb aquest pressupost, és una gestió correcta i es presenta amb criteris de racionalitat i d'eficàcia. Al nostre mode d'entendre, el que nosaltres hem vist dels pressuposts, creim que hi ha una clara definició de quins són els objectius i les activitats a desenvolupar al llarg de l'any 99, amb la qual cosa, moltes de les crítiques que s'han fet aquí, que no es coneixien quins eren aquests objectius, jo crec que llegint els distints toms que tenen aquests pressuposts per a l'any 99, hi ha una clara definició de quins són aquests objectius.

Creim que són uns pressuposts on s'intenta prioritzar la inversió, sense pujar els impostos, i prioritzar la inversió, això implica redundar en benefici que als distints municipis de les Illes Balears es pugui fer tot un conjunt de millores en les nostres infraestructures.

Creim que es reflecteix en aquests pressuposts, una millora en el nostre sistema de finançament autonòmic, això evidentment afavoreix les nostres illes, i això suposa també una millora en la gestió dels tributs de la Comunitat Autònoma i tot això suposa que puguem tenir més doblers, més disponibilitat per poder fer més coses, i en aquest sentit s'ha aconseguit millorar aquesta gestió, i disposam de 14.000 milions de pessetes més per poder fer coses de cara a l'any 99. Això sí, fer coses, i aquestes millores en les possibilitats pressupostàries, amb un endeutament zero i a la vegada ens permet finançar tot un conjunt de rebaixes amb els impostos que havíem previst al llarg de l'any passat.

Aquest pressupost representa una moderada expansió respecte del pressupost de l'any passat, i aquesta major autonomia financera, que hem de dir que en aquest darrer quinquenni s'ha triplicat, per això ens permet a la vegada incrementar tot un conjunt de competències al llarg d'aquests dos o tres darrers anys, la qual cosa vol dir que el Govern balear de cada dia tenim més autogovern, tenim més competències i això ens permet que de cada vegada, des d'aquí, des de Balears, puguem decidir un poquet més què volem que sigui la nostra comunitat.

Però, amb les crítiques que s'han fet aquí als nostres pressuposts, jo crec que hem de mirar a veure quin és un organisme, una entitat que pugui tenir una visió des de fora, sense apassionaments, i una empresa crec que de solvència internacional, i aquí s'ha esmentat l'informe famós de Standard&Poor's, que crec que és una entitat de reconegut prestigi a nivell mundial, i ens diuen que els comptes d'aquesta comunitat estan ben presentats, que l'economia pressupostària de les Illes Balears té una solvència i està sanejada i que, a Balears, afortunadament, tenim una fortalesa dins l'economia balear i hi ha una sòlida, sòlida situació financera dels comptes de la nostra comunitat autònoma.

Si vostès, en certa manera, diuen que no coneixen les prioritats, jo crec que basta llegir, tom a tom, quins són els objectius, quines són les activitats i crec que això només requereix temps, paciència i colzes per llegir tots aquests totxos que representen els pressuposts de la nostra comunitat autònoma.

Jo no acab d'entendre com es pot qualificar una cosa d'opac, que no es pot dir o no se sap què és el que hi ha darrera, i a la vegada dir que hi ha electoralisme i propagandisme darrera tot això. Una cosa o l'altra, si no coneix, no es pot dir que hi ha electoralisme i propaganda darrera, i si hi ha electoralisme i propaganda, concreti el que es tracta amb aquest electoralisme, què és el que hi ha darrera de tot això, concreti, baixi, jo crec que al nivell.

L'endeutament de la nostra comunitat crec que és un endeutament clar, les xifres són totalment transparents, són públiques, tant les xifres de la previsió d'endeutament de cara al 99, com les xifres d'endeutament de l'any 98, de l'any 97 o de l'any 96, són públiques, tothom que les vulgui saber les pot conèixer, i jo aquí puc dir, perquè s'ha comentat, que de cara a l'any 99, la previsió d'endeutament de la Comunitat són devers 43.000 milions de pessetes, i 26.000 milions de pessetes la previsió d'endeutament de les distintes empreses dependents de la Comunitat Autònoma.

A pesar d'aquestes xifres d'endeutament, hem de dir que el deute de la Comunitat representa al voltant d'un 2'6% respecte del producte interior brut de la nostra comunitat, i que aquest ràtio al nostre mode d'entendre i al mode d'entendre d'empreses de reconegut prestigi, és un dels millors que hi ha a tot el nostre estat espanyol.

Nosaltres creim que aquests pressuposts en cap cas no són un xec en blanc, nosaltres creim que aquests pressuposts permeten fet al Govern balear, al Govern del Partit Popular, allò que està plasmat a tots i cadascun dels capítols i de les seccions i es poden gastar conforme es diu al text articulat, però que no són un xec en blanc, sinó que permeten fer tot allò que aquest parlament, al final del mes de desembre, aprovarà, amb uns objectius clar i amb unes prioritats. Evidentment, el Govern no pot fer allò que vol, sinó que el Govern balear podrà fer el que aquest parlament, el que el Parlament de les Illes Balears autoritzi que pot fer el Govern del Partit Popular.

I evidentment les prioritats dels anys i els objectius que es marca el Govern del Partit Popular amb els pressuposts no han de canviar forçosament d'un any per l'altre. Els programes dels distints partits polítics, són programes a quatre anys, i evidentment les polítiques van continuant al llarg dels anys, i és normal que determinades prioritats que figuraven als pressuposts del 98, també figurin al pressupost de l'any 99, perquè hi ha molts d'aquests objectius que no es compleixen amb un any, sinó que són objectius que es compleixen al llarg de tota una legislatura. I l'important és que al final, al balanç, al final de quatre anys de gestió puguem dir si s'han complit tots aquests objectius i totes aquestes prioritats.

Jo crec que aquests pressuposts, senyor president, senyores i senyors diputats, en matèria de serveis socials, són uns pressuposts exemplars, uns pressuposts on es demostra que hi ha una sensibilitat molt especial per part del Govern balear cap als col·lectius més desfavorits, que en aquest sentit (...) s'incrementa d'una manera important el pressupost, i que hi ha presentat un pla gerontològic per a persones majors, crec que és un pla ambiciós, un pla important, més de 12.000 milions de pessetes en tres anys, jo crec que en aquest cas les xifres compten i les paraules dites aquí que el Govern del Partit Popular disminueix les inversions en aquesta àrea, això és fals, creim que any rera any el Govern va incrementant aquestes partides amb els col·lectius més necessitats i enguany és una realitat que dedicam un 0'7% d'aquest pressupost a actuacions encaminades al tercer món.

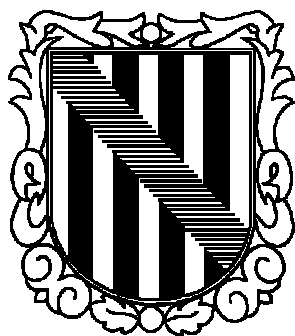
I crec que és important avui, ho hem xerrat aquí, de les competències en matèria d'educació, si s'inverteix més o si s'inverteix manco, a la fi podem parlar que el Govern balear pot millorar el nostre sistema educatiu, que el Govern balear pot invertir als centres d'ensenyament, això vol dir que en el Govern balear tenim les competències en matèria d'educació i això ens permet que des d'aquí puguem intentar, dia a dia, millorar el nostre model educatiu. Creim que és bo que en aquests pressuposts, la millora del finançament obtinguda al llarg d'aquests darrers anys, són uns 14.000 milions de pessetes, aquest increment d'aquest sistema, d'aquesta millora de finançament, s'inverteix una part molt important en temes socials, nosaltres creim que això és bo i és positiu, i el Grup Popular creu i està segur que aquests 134.000 milions de pessetes que suposen els pressuposts seran gestionats correctament per part del Govern, especialment per part del conseller d'Hisenda, creim que són uns bons pressuposts on hi ha unes prioritats clares, intentar incrementar inversió i reduir despesa corrent i que són uns pressuposts sensibles en matèria d'educació, en matèria social i en matèria de formació.

Per tot això, senyor president, el nostre grup no donarà suport a l'esmena presentada pel Grup Socialista i sí donarà suport a aquests pressuposts presentats pel conseller d'Hisenda en nom del Govern balear. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Arribats a aquest punt, suspendrem la sessió d'avui matí. Començarem a les 16'30 del capvespre, i ara tindrem la Junta de Portaveus, immediatament. S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma